Nr. 14. Środa, 19 Stycznia 1881. **Rok 71.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najłaskawiej Najwyższem pismem odręcznem z dnia 16 b. m. w zastosowaniu ustawy zasadniczej o Reprezentacyi państwa z dnia 21 grudnia 1867 §. 5 powołać do Izby panów jako dożywotnich członkow: właściciela dóbr, Edwarda hr. Stadnickiego, profesora uniwersytetu Józefa Szujskiego, właściciela dóbr Jana hr. Tarnowskiego i prezydenta miasta Krakowa dr. Mikołaja Zyblikiewicza.

Taaffe w. r.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 19 stycznia.

Skoro Serbia w szczupłych granicach swoich posiada od roku 1878 taki sam stopień udzielności jak każde inne państwo europejskie, nie można odmówić jej mowom tronowym uwagi. jaka zwracana bywa na każdy akt tego rodzaju. Zaznaczamy tedy najpierw, że najświeższa mowa tronowa od początku do końca odznacza się duchem pokojowym. Czyż mogło być inaczej? — może kto zapytać. Czy mogłaby Serbia ośmielić się tak, by mowami tronowemi zakłócała spokój Europy? Wszystko jest możliwem na półwyspie bałkańskim, a jeżeli Grecya może tak uporme odpowiadać groźbami wojennemi na wszelkie rozjemcze propozycye Europy, to dlaczegoż niemożliwem byłoby w Serbii mniej wyzywające ale wojownicze lub dwuznaczne oświadczenie? W obecnym stanie rzeczy, którego pewnie pocieszającym nazwać niepodobna, trzeba być już i z tego zadowolonym, że książę serbski ani pół słówkiem nie dotknął możliwości zawikłań na Wschodzie w porze wiosennej.

Ze wszystkiemi mocarstwami utrzymuje Serbia przyjaźne stosunki! Tak zapewnia mowa tronowa i tak jest rzeczywiście, ale ustęp ten chyba jedną tylko wywołać może uwagę, t. j. tę, że jest nadto pretensyonalny. Można było powiedzieć, że Serbia znajduje wszędzie przyjaźne usposobienie i że stara się zasłużyć na nie nadal, ale zapewnienie, że Serbia „utrzymuje przyjaźne stosunki ze wszystkiemi mocarstwami" mówi albo za wiele i jest pretensyonalnym frazesem, albo zniża na stanowisko banalnego zdania to, co w mowach tronowych innych państw uchodzi za rzecz główną, najważniejszą nawet. Zresztą ustęp powyższy trudno pogodzić z dalszem przyrzeczeniem mowy tronowej, że rząd serbski starać się będzie „zachować krajowi dawnych przyjaciół a pozyskać nowych". Jakiż to nowy przyjaciel ma być pozyskany, jeżeli jak powiedziano przedtem Serbia utrzymuje przyjaźne stosunki ze wszystkiemi mocarstwami? Chyba w ten sposób można te słowa tłómaczyć, że jest tu mowa o państewkach bałkańskich, ktore nie mogą być podciągnięte pod nazwę mocarstw. W takim razie jednak serbska mowa tronowa stwierdziłaby uroczyście, że dotąd nie było przyjaźnych braterskich stosunków między Serbią a resztą słowiańskich księztw na półwyspie bałkańskim. Nie byłoby w tem nic dziwnego, owszem byłoby to nawet naturalnem. Pokazało się bowiem w ostatnich latach dostatecznie, że zachwalana słowiańska harmonia na półwyspie bałkańskim nie może wytrzymać próby ogniowej, bo jedno księztwo albo zazdrości drugiemu wszystkich korzyści, albo posądza je o zamiar egoistycznego wyzyskania sytuacyi kosztem sąsiada. Protekcya Rossyi jest zmienną, a z nią ulega także zmianie braterski stosunek między księztwami. Bułgarya jest obecnie dla Rossyi większą i milszą faworytką aniżeli Czarnogóra, więc stosunek ostatniego księztwa do Serbii poprawił się, a natomiast oba państewka krzywem okiem patrzą na Bułgaryę.

Najważniejszy dla nas ustęp stanowi oświadczenie, że rząd serbski dotrzyma zobowiązań swoich wobec Austryi i że dopełnienie ich uważa za kwestyę honoru i interesów Serbii. Po lekcyi jaką niedawno otrzymała Serbia z Wiednia za dwuznaczne postępowanie Risticza nie było innej drogi jak tylko zastosowanie się do tego, co wskazuje oprócz traktatu berlińskiego także widoczny żywotny interes kraju. Honor i interes Serbów stanowić mają rękojmię dla Austryi. Czy to już zupełnie wystarcza? Aż zanadto, bo sam honor albo sam interes, jeżeli jest należycie pojmowany, powinienby wystarczyć. Z tym „honorem" jednak trzeba być być bardzo ostrożnym, bo w polityce nie ma on tak niewzruszonych form i norm jak w życiu prywatnem. Dziś honor wymaga lojalności wobec zaciągniętych zobowiązań a jutro nowy lub stary Ristic potrafiłby dowieść skupczynie jak na dłoni, że właśnie honor nie pozwala Serbii poddać się wszystkim wymaganiom Austryi, że owszem wymaga on oporu jako dowodu siły, samodzielności i świadomości politycznej. Interes stanowi już lepszą rękojmię, bo pod tym względem chyba przewrotny polityk mógłby w Serbii tak kwestyę naciągnąć, żeby interes Serbii wymagał właśnie niepunktualnego lub niedostatecznego dopełnienia zobowiązań wobec Austryi zaciągniętych. Żyjemy w okresie polityki realnej, więc tylko w interesach szukać możemy trwałej rękojmi.

Sprawy krajowe.

(*Giełda we Lwowie*).

I.

(§) Odbyta niedawno ankieta zbożowa wydawać zaczyna rezultaty wiele na przyszłość obiecujące. Dzięki zachęcającej uchwale ankiety długo już prywatnie przygotowywana sprawa utworzenia spółki rolniczej pod nazwą „Bank rolniczy" zrobiła znakomity postęp, znajduje się w przededniu urzeczywistnienia. Tak samo rzecz się ma ze sprawą założenia giełdy we Lwowie. Ankieta zbożowa nie wzięła w tej sprawie inicyatywy, lecz owszem zastała już projekt przygotowany, dzięki inicyatywie Towarzystwa gospodarskiego i Izby handlowej oraz osobnego komitetu statutowego (dr. Biliński, M. Bodyński, S. Buber i E. Kraus). Kiedy prof. dr. Biliński referował w ankiecie zbożowej o potrzebie utworzenia spółki rolników i założenia giełdy, miał już pod ręką prawie gotowy projekt statutu. Przyznawszy *suum cuique*, musimy za to tem dobitniej zaznaczyć, że jeżeli giełda lwowska przyjdzie rychło do skutku i zaraz w pierwotnej swojej organizacyi uczyni zadość oczekiwaniom, t. j. stanie się instytucyą zarówno interesa kupieckiego stanu jak i producentów osłaniającym i forytującym, to niemała część zasługi spadnie na członków ankiety zbożowej, którzy nietylko tak wymownie podnieśli i wyjaśnili znaczenie ekonomiczne projektowanej instytucyi, lecz nadto nakłonili wielu najpoważniejszych producen-

---

NIENAPISANA POWIEŚĆ

III.

Sługa Szekspirowski, pomimo konceptów rubasznych, płaskich, błazeńskich, ma charakter wyższy, dorasta do wysokości typu: jest to sługa moralista, a zatem gderliwy, prawdomowny, wesołość jego jest smutna, bo podbita gorzką ironią; posiada do najwyższego stopnia to, co stanowi honor lokajski, tj. wierność; wprawdzie lekceważy swego pana, bo drwi z niego, ale go szanuje, bo nie opuszcza go w nieszczęściu. Małe grzechy okupuje wielką cnotą; przeciwnie grazioso z hiszpańskiej komedyi, grazioso Lope de Vega i Kalderona okupuje wielkie grzechy małą cnotą; wesołością, szczerą, płaską, swobodną; konceptami, z których pierwszy sam się śmieje, otwierając usta od ucha do ucha. Człowiek z niego praktyczny; pan jego, dumny hidalgo, ubolewa, że „nie zna filozofii, ani pierwszych jej zasad"; nie wiem, czy grazioso czytać umie, ale ma swoją filozofię, t. j. że brać zawsze trzeba, i że żółte dukaty poprawiają wzrok; kuferek jego bywa coraz pełniejszy w miarę, jak kuferek jego pana się wypróżnia, ale wszystko mu trzeba wybaczyć dla jego humoru. Przytem zły nie jest, bo kiedyż śmiech zgodził się z złem sercem a dobry apetyt z złem sumieniem? Naśladując swego hidalga, kocha się zawsze i to w służącej pańskiej kochanki; ale kocha praktycznie, wesoło, bez łez, bez przysiąg; i podczas gdy smutny hidalgo z melancholijną signorą rozmawiają z sobą z okna, zamieniając wzajemne przysięgi przy bladem świetle „lampy Dianny", grazioso tymczasem kradnie kochance całusa na rogu ciemnej ulicy.

Odtąd fagas nietylko w literaturze wyrobił sobie obywatelstwo, lecz i w rzeczywistości zaczyna coraz bardziej wychodzić z cieniów zapomnienia. W tych wiekach życie sługi łączy się coraz ściślej z życiem pana; być może, że dlatego, że to były wieki wojenne, wesołe, hulaszcze, a niebezpieczeństwo i zabawa najczęściej ludzi łączy. Człowiek w przededniu śmierci i człowiek, który się bawi, zapomina o różnicy stanów. Być może, że to połączenie stanów wypływało poniekąd także z postępu, to bowiem jest rzeczą pewną, że przeobrażenia w charakterze, w obejściu, w obyczajach sług, odpowiadają zawsze pewnym fazom cywilizacyi i życia towarzyskiego. Dlatego życie lokajskie ma swoją filozofię, bo jest wiernym obrazem życia panów; charakterystyki prawdziwej domu nie trzeba szukać w salonie, ale w przedpokoju. Przestawszy być niewolnikiem, sługa jest w ciągłej, bezpośredniej styczności z panem, stara się go naśladować, przejmuje jego charakter tylko z przesadą; namiętności pana przechodzą w lokaja, ale jako manie; słabostki jego odbijają się na słudze jak w krzywem zwierciedle, i przechodzą w otwartą śmieszność. Wady i cnoty pana powtarzają się na słudze, jak owoc szlachetnego szczepu, zaszczepiony na drzewie dzikiem. Moda nawet, począwszy swoje królowanie od salonu, kończy na przedpokoju. Wiemy z Moliera, że gdy panowała moda poezyi, lokaje pisali madrygały; gdy kwitła moda literatury salonowej, czytywali romanse w przedpokoju. Wiemy, że idąc za przykładem panów, lokaje rujnowali się i zgrywali, w czasie nieszczęśliwych finansowych operacyj Lawa.

Dlatego typ sługi przeciętny, jest nam zawsze pewną oznaką ogólnego życia, jakby pokojowy termometr, oznaczający czas na świecie. A zatem typ popularny sługi-powiernika, pocieszny, śmieszny, łotrowski, a sympatyczny, nie mógł się ciągle utrzymać, bo świat szedł ku smutnym czasom. Ostatni raz typ ten przemówił do nas przez usta Figara.

Figaro, to ostatni sługa, *bon enfant*, dziecko ludu, szaławiła, który wnet ustąpi kamerdynerowi dobrego domu w czarnym fraku z komedyi Sardou, albo amerykańskim yankesowskim fagasom z cygarem w ustach i z kapeluszem na głowie. Gdy Figaro udaje pijanego:

— *Fi donc!* — mówi hrabia Almawiwa — masz pijaństwo ludu!

— Jedyne dobre — odpowiada Figaro — to pijaństwo wesołości!

I płomień wesołości wystrzelił jeszcze raz ostatni, sypiąc iskrami dowcipu na pożegnanie ludziom. Figaro ma jeszcze dużo rysów wspólnych swej rodzinie pokrewnej clownów i graziosów; w jednem mieście przyjęty, w drugiem uwięziony, zawsze wyższy nad okoliczności; przez jednych chwalony, ganiony przez drugich — znosząc złe chwile a podnosząc dobre, śmiejąc się z głupców, lekceważąc złych i żartując z własnej biedy. Ale już czuć w nim wiek, w którym się urodził wiek XVIII, który intrygował, niedowierzał, filozofował, a skończył w płomieniach rewolucyi. Figaro jeszcze wchodzi na scenę z gitarą w ręku i z piosnką miłosną na ustach, jakby fagas z dobrych dawnych czasów, ale już jest intrygantem i sceptykiem, żąda złota, wołając: „Złota, mój Boże! złota! to główny nerw intrygi!" Jest filozofem, bo wesołość jego powstała: „z przyzwyczajenia do nieszczęścia", i spieszy „śmiać się z wszystkiego, aby nad wszystkiem nie płakać." Wreszcie i on sobie sparzył palce w ogniu rewolucyi, jest pierwszym z smutnej rzeszy sług opozycyonistów, śmie swemu panu powiedzieć ten gorzki zarzut: „Sądząc po zaletach, których wymagacie od sług, czy Wasza Ekscellencya zna dużo panów godnych być lokajami?" Oczywiście, świat się odmienił; i sługa nie będzie już śmiał się, ani błaznował, ani bratał z panem, lecz będzie narzekał, podejrzywał, i żądał odmiany. Przytem będzie pragnął wiedzy, której nie rozumie, jak famulus Fausta, będzie się zrywał w ślad za orłem, ciężkim strusim lotem. Przedewszystkiem będzie pełnił służbę, tylko w nadziei wyjścia z niej jak najprędzej. Konieczny to skutek rewolucyi i powstałych nowych warunków społecznych. Nikt ze stanu swego niezadowolony, bo go może, przy sprzyjającem szczęściu odmienić na lepszy.

I tak, zaczawszy od niewolnika greckiego, który o pocie czoła znosił kamienie do wiecznie trwałych gmachów, skończyłem na nowoczesnym lokaju-socyaliście, który gra na loteryi, aby zyskać od razu kapitalik, i żyć z własnej renty, jak panowie Ha, cóż robić, tego już nikt nie odmieni! I mój Walenty gra na loteryi, i czasem radzi mnie się, jakie liczby przynoszą szczęście.

I w tej chwili, gdy na niego patrzałem, jak ścierał kurze, niechętnie, z grymasem, jakby z obowiązku, pewny jestem że nie o czem innem myślał, jak o tem, kiedy się: „to wszystko skończy". Nie spojrzawszy nawet na mnie, wyszedł, skrzypiąc znowu drzwiami, i nareszcie po trzech kwandransach, zostawił mnie samego. Jeszcze go widziałem przez okno, jak szedł po wodę, zgarbiony, włócząc nogami. Byłem sam, i mogłem pisać zamierzoną powieść, ale myśli, raz puszczone innym torem, nie mogły wrócić na dawną drogę. Ponura, niechętna twarz Walentego stała mi ciągle na oczach. Kto wie, może to wszystko czego nie rozumiemy, co śmieszne, co brzydkie jest tylko formą nowych kształtów, które jeszcze nie są, które dopiero będą. Możeby dobrze było wyrobić w sobie moralny socyalizm, i aby współczucie nasze udzielane było wszystkim, wszystkim bez wyjątku, a przedewszystkiem tym, którzy żyją wśród nas, ale nie z nami, i wśród zbytku w biedzie, wśród szczęścia nieszczęśliwi.

Sens moralny, którym zakończyłem moje filozofowanie, nie wiem czy wpłynie na moje obejście względem Walentego i czy zniecierpliwiony jego ciągłym złym humorem, nie odprawię go lada dzień; ale to wiem tylko że on, a nie kto inny, przerwał mi dobrą chwilę natchnienia. Powieści już nie napisałem, a szkoda, byłoby to może moje arcydzieło.

tów do uczestnictwa a tem samem zjednali instytucyi ważny czynnik rozwoju.

Otrzymawszy od komitetu giełdowego projekt statutu, podajemy z niego postanowienia, które dają wyobrażenie o organizacyi i celach nowej instytucyi, a tem samem są zajmujące dla szerokiego koła interesowanych osób.

Celem giełdy pieniężnej i towarowej jest ułatwianie kupna i sprzedaży papierów wartościowych, weksli i monet krajowych i zagranicznych, złota i srebra niewybijanego, dalej towarów wszelkiego rodzaju, niemniej zostających w związku z tym handlem interesów zastawniczych, asekuracyjnych, przewozowych i spedycyjnych, oraz regulowanie obrotu w powyższym kierunku. Na giełdzie dozwolony jest obrót tylko takiemi papierami wartościowemi, które albo już są notowane urzędownie na giełdzie pieniężnej wiedeńskiej, albo których notowanie w cenniku giełdy lwowskiej dozwolone zostało przez c. k. Namiestnictwo.

Prawo uczęszczania na giełdę mają tylko ci, którzy do tego są upoważnieni według statutu i nie są od tego wykluczeni w myśl §. 5 ustawy z dnia 1 kwietnia 1875. Od uczęszczania na giełdę są stanowczo wykluczeni w myśl tej ustawy: 1) osoby płci żeńskiej; 2) osoby niewłasnowolne; 3) upadli, dopóki trwa konkurs wierzycieli i po jego ukończeniu, jeżeli za występną upadłość zostali na karę skazani, jeszcze trzy lata po odbyciu kary; 4) osoby, które nie uczyniły zadość zobowiązaniom, ciążącym na nich z tytułu interesu giełdowego i dopóki to nie nastąpi; 5) ci, których pozbawiono prawa uczęszczania na giełdę za przekroczenia przepisów giełdowych lub za roznoszenie fałszywych wieści, dopóki to prawo nie będzie im zwrócone; 6) ci, którzy w skutek wyroku sądu karnego są wykluczeni od wybieralności do reprezentacyi gminnej, dopóki tego prawa nie odzyskają; 7) ci, którzy za trudnienie się przemytnictwem lub za ciężkie przestępstwo skarbowe są wykluczeni od prowadzenia dalej lub rozpoczęcia handlu lub przemysłu, dopóki nie będą znowu przypuszczeni.

Naczelnictwo giełdowe (Rada giełdowa) może osobną uchwałą zabronić tym osobom wstępu do giełdy, które nie będąc w konkursie, starają się pozasądownie ugodzić się ze swoimi wierzycielami, lub też nie wypełniają swych zobowiązań płynnych z interesów handlowych. W takim razie może wykluczenie trwać tak długo, dopóki nie udowodniono, że wierzyciele zostali zaspokojeni przez zapłatę, opust czy delatę, lub, że przyjęte zobowiązania zostały wypełnione. Osobną uchwałą może Rada giełdowa zabronić czasowo wstępu do giełdy także tym osobom, które na mocy §. 1 ustawy z d. 19 lipca 1877 zostały prawomocnie zasądzone.

Każdy uczęszczający na giełdę, nie powołany do tego z urzędu, winien opłacać z góry pewną należytość. Wysokość jej oznacza Rada giełdowa. Każdy uczęszczający na giełdę otrzyma kartę giełdową, którą na żądanie wyznaczonych do tego organów okazać winien.

Członkami giełdy mogą być wszyscy samoistni kupcy i przemysłowcy, dalej prokurzyści firm protokołowanych i ci zastępcy spółek handlowych jakoteż stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, których prawo firmowania jest zarejestrowane w księgach handlowych; nakoniec właściciele i dzierżawcy dóbr tabularnych. Warunkiem uczęszczania jest posiadanie rocznej karty płatnej. Członkowie mają prawo udziału w wyborze naczelnictwa giełdy.

Rada giełdowa składa się z 20 zamieszkałych w kraju członków giełdy, z których przynajmniej 12 musi stale we Lwowie przemieszkiwać. Z wybranych członków musi 8 należyć do zawodu gospodarzy wiejskich, 8 do zawodu handlowego, a 4 do zawodu przemysłowego. Na ośmiu członków z zawodu handlowego muszą trzej trudnić się zawodowo interesami pieniężnemi. Członków Rady giełdowej wybierają przez wybór bezpośredni z reguły członkowie giełdy. Prawo wybieralności do Rady giełdowej posiadają z reguły tylko tacy zamieszkali w kraju członkowie giełdy, którzy przynajmniej w ostatnich czterech latach bez przerwy byli członkami giełdy pieniężnej i towarowej lwowskiej, i nie zalegają z wkładkami swojemi jako członkowie. Przy pierwszym wyborze Rady giełdowej służy prawo wyboru i wybieralności tylko tym osobom i instytucyom, które się przyczyniły do utworzenia tej giełdy datkami pieniężnemi (założyciele). Wyboru dokona komisya, złożona z sześciu członków pod przewodnictwem komisarza rządowego. Członków tej komisyi mianują po trzech z grona założycieli: prezes c. k. galicyjskiego Towarzystwa gospodarskiego i prezydent Izby handlowej i przemysłowej lwowskiej.

Radę giełdową wybiera się na cztery lata. Po upływie dwóch lat występuje zawsze połowa członków w dniu 3 grudnia. Po upływie pierwszych dwóch lat rozstrzyga los o wystąpieniu, później występują zawsze tylko ci, którzy ukończyli czteroletnie urzędowanie swoje. Występujący członkowie mogą być ponownie wybrani. Gdyby w czasie dwuletniego peryodu wyborczego opróżnione zostało jedno lub więcej miejsc członków, natenczas rozstrzyga Rada giełdowa na zwołanem ku temu posiedzeniu większością trzech czwartych obecnych, czy należy tych, którzy przy ostatnich wyborach otrzymali po pierwotnie wybranych najwięcej głosów, powołać na członków, lub czy też należy rozpisać nadzwyczajny wybór uzupełniający. Powołani w ten sposób członkowie winni być uważani co do porządku wystąpienia z Rady giełdowej na równi z tymi, których miejsca zajęli.

Nowo utworzona Rada giełdowa zbiera się po ukończonym akcie wyborczym na posiedzenie, na którem wybiera z grona swego na rok jeden absolutną większością głosów, ewentualnie przez ściślejszy wybór: prezydenta, wiceprezydenta i zarządcę kasy. Nazwiska wybranych należy ogłosić, a nazwiska prezydenta i wiceprezydenta podać do wiadomości c. k. Namiestnictwa. Prezydent i wiceprezydent urzędują, jeśli nie występują z Rady giełdowej wcześniej, aż do nowego obsadzenia tych posad. Obaj mogą być ponownie wybrani. Posiedzenia Rady giełdowej, odbywające się pod przewodnictwem prezydenta, zwołuje prezydent tak często, jak tego sprawy wymagają, lub też na wniosek trzech członków Rady giełdowej. Do każdego posiedzenia mają być wszyscy członkowie Rady giełdowej zaproszeni. Rada może powziąć prawomocną uchwałę, jeżeli na jej posiedzeniu obecnych jest przynajmniej dziesięciu członków włącznie z przewodniczącym, Tylko do wyboru prezydyum, lub do uchwały nad wnioskiem o zmianę obowiązującego statutu, potrzebną jest obecność przynajmniej 15stu członków Rady giełdowej włącznie z przewodniczącym. Jeżeli zwołana Rada giełdowa nie zbierze się w komplecie, natenczas ma prezydent prawo poczynienia w sprawach niecierpiących zwłoki na własną odpowiedzialność potrzebnych zarządzeń, dla których winien uzyskać potwierdzenie Rady giełdowej na jej posiedzeniu, w najkrótszym czasie zwołać się mającem.

Rada giełdowa załatwia sprawy według regulaminu, który sama uchwali, i przedłoży c. k. Namiestnictwu do zatwierdzenia. Prezydent prowadzi sprawy Rady giełdowej według regulaminu i wykonuje uchwały Rady giełdowej. Wszystkie pisma, dokumenta i ogłoszenia potrzebują do ważności podpisu prezydenta i sekretarza albo ich zastępców, tudzież pieczęci giełdowej. Dokumenta, zawierające zobowiązania majątkowe Rady giełdowej, muszą być nadto zaopatrzone podpisem jednego członka Rady

SPRAWY MONARCHII

Znowu pewien reporter zdaje sprawę z *interwiewu* z hr. Taaffem. Rozmowa odbyła się w sobotę, a sprawozdawca jest korespondentem berlińskiego *Tagblattu*. Przedmiotem pogadanki był przedewszystkiem stosunek między Austryą i Niemcami. Hr. Taaffe dał pod tym względem wyjaśnienia, które rozprószyć muszą wszelkie wątpliwości. „Austrya, mówił p. minister-prezydent, musi w własnym swym interesie utrzymywać przymierze z Niemcami. Przekonanie to narzuca się każdemu, kto dzisiejszą sytuacyę Europy ma na względzie.“ Hr. Taaffe przypomniał, że wstępując do gabinetu, zastał już przymierze austryacko-niemieckie jako fakt dokonany, uznanie i respektowanie tego punktu było przeto *conditio sine qua non* jego wejścia do gabinetu. Moje uczucia zarówno jak przekonania polityczne umożliwiły mi bezwarunkowe przyjęcie tego warunku. Konferencye zresztą, które już jako minister odbyłem we wrześniu 1879 z hr. Andrassym i bar. Haymerlem tudzież z ks. Bismarckiem, który bawił wtedy w Wiedniu, nie pozostawiają żadnej wątpliwości pod tym względem. Hr. Taaffe dodał zarazem, że stanowczo zastrzedz się musi przeciw przypuszczeniu, jakoby pragnął wywierać jakikolwiek wpływ na politykę zagraniczną. „Całe moje zachowanie się tudzież fakt, że lojalny stosunek między mną a ministrem spraw zagranicznych dotychczas ani razu nie został zamącony, dowodzą wszakże, że bynajmniej nie lekceważę a tem mniej myślę o zmianie dzisiejszego stosunku Austryi do Niemiec. Rząd przedlitawski i wspólny postępują zgodnie, jeden nie myśli wdzierać się w sferę drugiego, celem obudwu jest stać na straży interesów Austryi i pod tym względem usiłują oba działać w zgodzie ze sobą.“

Rozmowa przeszła następnie na najnowsze zmiany w gabinecie, i tu oświadczył hr. Taaffe między innemi: „Częściowa zmiana w ministerstwie nie zmienia w niczem moich tendencyj i celów. Cała walka wewnętrzna jest walką o władzę. Wiem, że partya konstytucyjna prowadzić będzie tę walkę przeciw mnie aż do ostateczności, ale to nie zdoła mnie skłonić do środków repressyjnych przeciw opozycyi. Niech mi kto udowodni jakie naruszenie ustaw lub konstytucyi. Nie uczynię tego i nadal, ale wyższe względy na interesa monarchii nakazują sprawiedliwość także dla Słowian. Niemcom niemczyźnie nigdy nie wyrządziłem krzywdy, odebrałem jedynie władzę partyi, która chciałaby odzyskać ją na nowo. Mój gabinet nie jest gabinetem partyjnym, opiera on się tylko na prawicy, ale nie identyfikuje się z nią — a specyalne żądania pojedyńczych frakcyj prawicy nie są decydującemi ani w kwestyach wewnętrznych ani w zagranicznych.“ Korespondent dodaje, że odniósł z tej rozmowy wrażenie, iż hr. Taaffe bynajmniej nie zwątpił o przyszłości; żywi on przeciwnie nadzieję, że zawzięta walka stronnictw musi ostatecznie ustać, a partya konstytucyjna, gdyby przyszła do steru, musiałaby narodowościom nieniemieckim poczynić jeszcze większe ustępstwa, niż gabinet dzisiejszy.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Okólnik francuskiego ministra).

Niepodobna nie uznać — pisze *Temps* — że okólnik ministra spraw zagranicznych Barthélemy St. Hilare, którego tekst podały dzienniki niemieckie, wywołał przykre wrażenie. Dostrzeżono w nim i rzeczywiście musiano dostrzedz zapowiedź wojny powszechnej i bliskiej w razie, gdyby Grecya i Turcya nie porozumiały się z sobą Pożar wojny musiałby wówczas koniecznie ogarnąć cały półwysep bałkański, a ztamtąd przenieść się do innych części Europy i do Azyi. Publiczność, czytając te prognostyki, mówi sobie naturalnie, że minister spraw zewnętrznych musi wiedzieć więcej niż ktokolwiek inny, i to jest podstawą jej obaw. Rozumując w ten sposób publiczność nie liczy się z koniecznem niedoświadczeniem człowieka oderwanego od studyów specyalnych dla objęcia stanowiska, o które się nie ubiegał, męża z natury rzeczy nieco naiwnego, jeżeli nie w znajomości spraw bieżących, to przynajmniej w ich traktowaniu. Można było zresztą z łatwością już z samej przesady tonu, jakim p. Barthélemy St. Hilaire kreślił klęski wojny powszechnej wnosić, że nie przemawiał on na podstawie pozytywnych danych. Ale publiczność biorąc dosłownie alarm okólnika nie zdała sobie przedewszystkiem sprawy z celu, do jakiego zmierzał autor. Chciał on naprzód przestraszyć Grecyę przedstawieniem zgubnych następstw jej oporu, a zarazem przestraszyć mocarstwa, ażeby im dać uczuć konieczność nowej interwencyi dyplomatycznej, i że ażeby łatwiej ten cel osiągnąć, pozwolił sobie dodać jaskrawość barwom swego obrazu. Była to raczej obrona adwokacka, używająca środków, jakie zdają się najlepszemi dla wygrania sprawy, niż dokument dyplomatyczny, jedno z tych dzieł chłodnej rozwagi, do jakich świat polityczny jest przyzwyczajony. Należało dać pokój tej retoryce gorącej i wzruszonej w akcie, którego zadaniem nie było bynajmniej kreślenie statystyki materyałów palnych nagromadzonych obecnie na obszarze Europy. Ta retoryka nietylko grzeszy przesadą, ale dochodzi nawet do wniosków, które przeciwne być musiały założeniu ministra. Minister spraw zagranicznych przedstawiając, że opór Grecyi może doprowadzić do walki pomiędzy mocarstwami, mimowolnie zapewne poparł widoki i nadzieje polityki greckiej. Jeżeli Grecya porywa się lub grozi, iż się porwie do nierównej walki z Turcyą czyni to w przekonaniu, że mocarstwa będą zmuszone w chwili krytycznej przyjść jej na pomoc, nie pozwolą jej zginąć i dopomogą do uzyskania granicy, którą mieć pragnie. Może to być z jej strony rachubą fałszywą i sądzimy, że jest fałszywą, lecz teraz Grecya może swoje rachuby oprzeć właśnie na szansach tego powszechnego pożaru, którym p. Barthélemy miał zamiar ją przestraszyć.

Zdaniem naszem minister spraw zagranicznych powinien był postąpić wprost przeciwnie. Zamiast otwierać dla ambicyi greckich perspektywę ogólnego starcia, w którem ambicye te mogą się spodziewać znaleźć to, czego szukają, dyplomacya powinna starać się zamknąć przed nimi podobne widoki, Grecya stara się wciągnąć w swoją sprawę całą Europę, a w szczególności Francyę i zsolidaryzować ją ze swoją działalnością, zadaniem naszej dyplomacyi powinno być zatem pokrzyżować te rachuby i wyprowadzić nasz kraj z położenia, jeżeli nie fałszywego, to przynajmniej bardzo delikatnego, w jakiem się znajduje.

Nie wielki jest pożytek z rekryminacyi, ale sądzimy, iż historya przyzna, że główną przyczyną trudności, w jakich Europa obecnie się znajduje, była akcya zaczepna a bezskuteczna p. Gladstona przeciw Turcyi. Anglia to wywołała konferencyę berlińską, która była rodzicielką wszystkiego złego. Pod wpływem nieprzyjaznych usposobień gabinetu angielskiego przeciwko Turcyi, konferencya nadała formę bardziej określoną, rodzaj pozornej sankcyi pretensyom Greków, a zarazem podnieciła te pretensye przez oznaczenie granic w trzynastym protokole z r. 1878. Tym sposobem dostarczono pretensyom greckim niejakiej podstawę międzynarodowy, uroczystego uznania, jakiego nie miału przedtem. Usprawiedliwiono je, uprawniono, pozwolono Grecyi sądzić, że jest upoważniona do zabrania z bronią w ręku swojej własności. Do tego doprowadziła Europę uległość dla inspiracyi gabinetu angielskiego i nierozwaga konferencyi.

Sytuacya ta jednakże nie jest bez wyjścia. Jeżeli konferencya berlińska popełniła błąd, dostarczając Grecyi pretekstu do zbyt rozległych roszczeń, nie wykroczyła przecież bynajmniej przeciwko formom dyplomatycznym. Akcya jej zachowała charakter pośrednictwa, a jej uchwały były tylko wskazówkami. Przewodniczący konferencyi ks. Hohenlohe, uznał to wyraźnie na posiedzeniu, odbytem dnia 28 czerwca, w odpowiedzi na ewentualną pretensyę turecką. Z tego wynika, że Grecya jest w błędzie, jeżeli sądzi, że ma prawo opierać się na linii granicznej, wskazanej przez konferencyę, jak gdyby ta uchwała dawała jej prawo uważania za swoje obszarów tą granicą objętych. Skoro jednak takie zapatrywanie się jest błędnem, to zadaniem naszego ministerstwa spraw zagranicznych wobec uzbrojeń Grecyi powinno być wywołanie zbiorowego i uroczystego oświadczenia Europy, że Grecya pomyliła się w ocenieniu doniosłości uchwał konferencyi berlińskiej. Oświadczenie tego rodzaju nietylko odebrałoby Grekom pozór prawny do prowadzenia wojny, ale nadto dałoby królowi Jerzemu i jego rządowi siłę potrzebną do oparcia się zapałowi ludu i przyjęcia propozycyi pośrednictwa. Wówczas dopiero propozycya podobna byłaby na swojem miejscu, i o ile teraz jest przedwczesną, o tyle wówczas stałaby się naturalną i mogłaby liczyć na przyjęcie przez strony interesowane.

(Memoryał turecki).

Ogłoszone zostało następujące urzędowe oświadczenie tureckiego gabinetu, wyjaśniające jego stanowisko w sprawie greckiej i starające się uzasadnić jego zapatrywania:

„Uznanem zostało, że trzynasty protokół kongresu berlińskiego dał tylko zachętę do uregulowania granicy greckiej. Była to porada mocarstw, które traktat berliński podpisały i które ofiarowały w ten sposób swoje pośrednictwo celem wprowadzenia w wykonanie jego postanowień. Gabinet grecki w każdej fazie, jaką dotychczas przechodziły układy, do jakich ta sprawa dała powód, starał się nieustannie postanowieniom protokołu nadawać charakter obowiązkowy, Porta zaś trzymając się ściśle ducha i litery protokołu, wytrwale zaprzeczała im tego obowiązkowego charakteru. Rząd grecki rozszerzył jeszcze swoje nieuzasadnione pretensye, opierając je na jakimś fantazyjnym szkicu trasy granicznej, który był przedłożony konferencyi konstantynopolitańskiej, jakkolwiek ta trasa przez mocarstwa podpisane na traktacie odrzuconą została. Na tem opierały się dowodzenia, z jakiemi następnie występował gabinet ateński dla udowodnienia obowiązkowego charakteru postanowień konferencyi berlińskiej. Mocarstwa działając w duchu lojalności i roztropności nie uwzględniły tych pretensyj, lecz uważały za swój obowiązek oświadczyć ponownie, iż wspomnione postanowienia były tylko zachętą (*suggestion*) do użycia drogi pośrednictwa.

„Porta nie miała nigdy zamiaru usunąć się od spełnienia życzeń mocarstw, które podpisały traktat berliński. Ze względu na te życzenia oraz w chęci spełnienia przyjętych zobowiązań, Porta z własnego popędu, jakkolwiek ciężkie już dotychczas nałożyła na siebie ofiary, w październiku r. z. zaproponowała linię graniczną, która ze względu na żyzne obszary, jakie obejmuje, powinnaby zadowolnić najdalej posunięte ambicye Grecyi Wiedziona troskliwością o utrzymanie pokoju. Porta z ujmą swoich najżywotniejszych interesów i wbrew życzeniom walecznej i lojalnej ludności pogranicznej dała dowód tego zaparcia się samej siebie, tymczasem zaś zachowuje postawę cichą i spokojną. Wobec groźnych przygotowań, wobec niejednokrotnych zniewag, w obec bezkarnych napaści greckich, względność i umiarkowanie rządu tureckiego uwidoczniły się w wielu wypadkach, a szczególniej w ostatniem zajściu, gdy wojsko greckie uderzyło na oddział wojsk tureckich ścigający rozbojników. Żołnierze ottomańscy ani nie przekroczyli granicy ani nie odpowiadzieli na ogień Greków.

O ile niepodobna jest Grecyi usprawiedliwić swoich pretensyj do terytoryum, którego odstąpienie uchwalonem zostało tylko sposobem propozycyi nieobowiązującej mocarstwa, mającego je odstąpić, o tyle również nie zdoła Grecya usprawiedliwić postawy, jaką zajmowała podczas wojny rossyjskiej, jakkolwiek twierdzi, że kierowała się względami neutralności i panowania nad sobą. Nietrudno sobie przypomnieć, że, jeżeli Grecya podczas tej wojny zachowywała pozorną neutralność, to była do tego zmuszoną przez stojący na granicy tureckiej korpus obserwacyjny liczący przeszło 40.000 ludzi i przez tureckie fregaty pancerne znajdujące się na wodach greckich. Utrzymywanie tego militarnego kordonu było wielkim ciężarem dla

rządu tureckiego, i obok nadzwyczajnych kosztów, jakie za sobą pociągało, stało się przyczyną, że wielki korpus doświadczonych i wyćwiczonych wojsk, który byłby dzielną pomocą dla armii dunajskiej i bałkańskiej, musiał pozostać bezużytecznym i bezczynnym.

Można nadto bez trudności udowodnić, że Grecya nie przestaje czynić zabiegów w celu wywołania zaburzeń w Tesalii, Epirze i na Krecie. Niepodobna niczem usprawiedliwić pretensyj, które rząd grecki rości sobie do Tessalii i Epiru. Nieuprzedzeni nieprzyjaciele Turcyi naderemnie starają się wynaleźć dla nich jakiekolwiek uzasadnienie. Z drugiej strony należy zauważyć naprzód, że Turcya, gdyby chciała mogłaby nie stosować się do porady mocarstw, która, jak wykazaliśmy, nie ma charakteru obowiązkowego, a zatem, gdyby nie została uwzględnioną, nie stanowiłoby to naruszenia traktatu berlińskiego, powtóre, że pomimo niezliczonych klęsk, jakie ją dotknęły, Turcya, ożywiona życzeniem okazania swego poszanowania dla mocarstw okazała się już skłonną do ustąpienia Grecyi znacznego terytoryum, potrzecie zaś, że wobec tak anormalnej postawy swojego sąsiada i wobec wydatków, do których ją zmuszają zaczepne zamiary Grecyi, Turcya pozostaje spokojną, nie ma sobie do wyrzucenia żadnego naruszenia praw międzynarodowych i żadnej prowokacyi. Tak dalece kieruje się słusznością, tak dalece okazuje się bezinteresowną. Turcya jednak nie może pozostawać dłużej w tak naprężonej sytuacyi, która, gdyby miała się jeszcze dalej przeciągnąć, musiałaby pomimo największych wysileń tureckich mężów stanu wyczerpać cierpliwość tureckiego ludu i wywołać starcie zarówno okropne, jak niespodziewane.

(Z Księgi błękitnej.)

W parlamencie angielskim złożono w tych dniach księgę błękitną, przedstawiającą stan rzeczy w Afryce południowej. Najwięcej zajęcia obudzają akta, poświęcone sprawie powstania w Transvaalu. Uwagi godne są między innemi dwie depesze sir Owena Lanyon, administratora Transvaalu, które wysłane zostały przed wybuchem powstania W pierwszej z daty 10 listopada 1880 r., przesłanej do ministra kolonij, maluje Lanyon wzburzenie umysłów w kraju powierzonym jego opiece. Oto słowa depeszy:

„Po zastanowieniu się nad sposobem zaludnienia Transvaalu w dawniejszych czasach, niemożna się dziwić, że brak poczucia prawnego jest u ludzi tutejszych dosyć powszechnym. Pierwszymi mieszkańcami tego kraju byli po większej części ludzie, którzy ustąpili z okolic południowych, istniejąca bowiem tutaj forma rządu nie przypadała do ich usposobienia. Liczba tych osadników pomnażała się co chwila niezadowolonymi zbiegami z państw południowych. Ale powódź emigrujących musiała znaleźć granicę nieprzekraczalną, gdyż obszary na północ nie nadają się dla osadników, a zresztą znajdują się w posiadaniu potężnych plemion. Smutny los, który spotkał Boerów, uchodzących przed aneksyą i szukających nowej ojczyzny, posłużył jako przestroga, dlatego nie ma obawy, ażeby się mogło powtórzyć usiłowanie podobne. Brakuje tedy niezadowolonym stanowczo bezpiecznej przystani, do którejby mogli emigrować. Czas i rząd energiczny zdołają zapobiedz tym niepożądanym stosunkom, ale na razie trzeba się z niemi liczyć. Sądzę nakoniec, że nie należy się bardzo a nawet zgoła obawiać o powodzenie środków przez rząd przedsiębranych. Jestem głęboko przeświadczony, że skoro ludzie mający złe zamiary przekonają się, iż kary na wykraczających przeciw prawu są surowe, surowsze, niż dotychczas, to strzedz się będą żeby nie wykraczać przeciw prawom obowiązującym. Nie sądzę także, żeby potrzeba było zmieniać sądowy zakres działania, powierzony naczelnikom kraju.“

W następnej zaraz depeszy z dnia 26 listopada, wynurza sir Owen Lanyon głębsze zaniepokojenie i dodaje:

„Obecność znaczniejszej siły wojskowej, któraby rządowi pozwoliła utrzymywać na każde skinienie ruchome kolumny, przyczyniłaby się w wielkiej mierze do spokojnego rozwiązania teraźniejszych trudności. W przeciwnym razie spodziewać się można groźnych zawikłań a nawet niebezpieczeństw, i to nietylko dla państwa, ale i dla nierozważnych i słuchających zgubnych podszeptów, którzyby się jednak byli niepoważyli dopuścić wielu czynów, gdybyśmy tu byli w posiadaniu odstraszającej siły zbrojnej.“ Owen kończy uwagą, że wojna z Basutami wpłynęła niesłychanie niepokojąco na krajowców Transvaalu i że część Boerów upatruje w tych domowych rozruchach okazyę dla siebie a natomiast nie okazuje bynajmniej sympatyi dla walki Przylądka z plemionami, prowadzonej w celu stłumienia niepokojów. Z powyższych przyczyn, oświadcza Owen, że byłoby nader pożądana rzeczą, ażeby znaczniejsze siły zbrojne zostały przeznaczone do służby w Transvaalu.

(Kochinchina.)

Journal des Debats zamieścił obszerny artykuł o Kochinchinie, który zasługuje na powtórzenie w głównych przynajmniej ustępach. Według tego artykułu opinia publiczna we Francyi zajmuje się bardziej niż przedtem koloniami, czego dowodem są szczególniej Algier i Senegal, ale Kochinchina dotychczas budzi bardzo mały interes. Martinika, Gwadalupa, Réunion, Indye francuskie mają swoich reprezentantów w izbie deputowanych. Kochinchina jest poddana pod rząd dekretów administracyjnych i nie posiada żadnej reprezentacyi. A jednak Kochinchina, w której Francuzi ustalili swoje władztwo od 17 stycznia 1859 r. to jest od lat jest po Algierze najważniejszą kolonią francuzką. Rozległość jej wprawdzie nie jest znana dokładnie, lecz ludność obliczona ściśle wynosi 1,592.. 2 mieszkańców, nie licząc osób wchodzących w skład komisaryatu, służby morskiej i garnizonów. Ludność ta dzieli się na 209 okręgów administracyjnych obejmujących 2.441 wiosek i miasteczek, dla zabezpieczenia których znajduje się tam 9 posterunków wojskowych.

Kochinchina nadto uważaną być winna jako zawiązek posiadłości francuzkiej we wschodniej Azyi. Przyległe do niej kraje przeszły już pod protektorat Francyi a mianowicie Kambodża w skutek traktatu zawartego w Hondon d. 11 sierpnia 1863 r, i Annam, a przynajmniej główna jego prowincya Tonkin, w skutek traktatu z d. 15 marca 1874 r. Razem z Kambożdą i Tonkinem kolonia ta liczy do 8 milionów mieszkańców, znajduje się na jednej z wielkich dróg handlowych, a przepływają przez nią rzeki za pośrednictwem których handel francuski dostać się może w głąb ogromnego państwa chińskiego.

Zdaniem *Journal des Débats* obecnie, kiedy finanse Francyi pozwalają na to i kiedy wysłanie kilku okrętów, kilku batalionów i kilku urzędników, nie może przedstawiać wielkich trudności. Francya powinnaby ustalić się stanowczo w Kambodży i Tonkinie, zwłaszcza że tym sposobem nie naraża się na żadne niebezpieczeństwo. Tymczasem wszystko to co dotychczas przedsiębrano względem tych krajów, było tylko półśrodkami nie prowadzącemi do żadnego celu, a koloniści kochinchińscy domagają się prawa reprezentacyi i wnieśli w tym przedmiocie petycyę do rządu.

Petycya ta, twierdzi *Journal des Débats*, zasługuje na uwzględnienie. Kolonia Kochinchińska jest *rara avis* między koloniami, bo nietylko nic nie kosztuje metropolii ale nadto przynosi 2.?0?.?00 fr. rocznie skarbowi francuskiemu. Handel tej kolonii jest bardzo znaczny, obrót w porcie Saigun wynosił w 1879 roku 380,5?4 beczek, nie licząc statków chińskich i annamskich, a przez granicę lądową przewieziono w tymże roku za 15? milionów franków różnych towarów. Inne porty jak Mytho, Rach Gia, Caman, Hatien przedstawiają także szeroko rozwinięty ruch handlowy. Liczba kolonistów europejskich jest wprawdzie niewielka, ale również małą jest liczba Anglików w Indyach i Holendrów na wyspie Jawie. Jednem słowem wszystko przemawia za poparciem petycyi kolonistów kochinchińskich, której uwzględnienie, zdaniem dziennika z któr go te uwagi czerpiemy będzie ważnym krokiem na drodze rozszerzenia wpływu francuzkiego we wschodniej Azyi.

KRONIKA

— **Posiedzenie Rady miejskiej** odbędzie się jutro, we czwartek, o godzinie 6 wieczorem. Na porządku dziennym między innemi: wniosek w sprawie wylosowanych obligacyj z fundacyi posagowej imienia Arcyksiężnej Gizeli i wniosek względem otwarcia piątej klasy w szkole żeńskiej św. Anny

— **Koło literackie.** Najbliższe posiedzenie Koła odbędzie się w piątek, o godzinie 6 wieczorem w sali kasyna miejskiego. Na porządku dziennym: 1) Pan Aureli Urbański odczyta swój dramat w akcie pod tytułem *Na poddaszu.* 2) Pan Jan Amborski zda sprawę z najnowszego utworu Wiktora Hugo pod tytułem *L'âne.* 3) Wybór nowych członków.

— **Drugi koncert** Wieniawskiego odbędzie się w piątek wieczór w sali ratuszowej. Program koncertu: 1. Schuberta. Fantazya *(c-dur)* Allegro i Adagio *(Der Wanderer)* oraz Scherco i Finale z fugą 2. Scarlatti'ego Pastorale *E-moll* i Chopin'a Etude op. 25 3. Chopin'a Nokturn *G-dur*, Polonez *Fis moll* i Tarantella. 4 Wieniawskiego Drugie Impromptu, Mazurek op 23 i Etiuda koncertowa. 5. Schumanna. Waryacye *F moll* i Liszta Schuberta „Wieczory wiedeńskie“. 6 Mendelshona. Marsz weselny i taniec Elfów ze *Snu nocy letniej.* Początek o godzinie 7½. Biletów dostać można w księgarni Gubrynowicza i Schmidta, a w dzień koncertu przy kasie.

— **Stowarzyszenie głuchoniemych** „Nadzieja“ we Lwowie podaje do powszechnej wiadomości, iż W. c. k Prezydyum Namiestnictwa przedłużyło pozwolenie do zbierania na rzecz tegoż towarzystwa datków dobrowolnych w całym kraju po koniec roku 1881, a to celem utworzenia funduszu zapomogowego dla głuchoniemych niemogących znaleźć zarobku, lub niezdolnych do pracy.

— **Opieka nad ubogimi.** Towarzystwo dla usunięcia żebractwa od dnia 1 do 15 b. m. rozdzieliło pomiędzy ubogich 6571 kubków herbaty z mlekiem i tyleż porcyj po 200 gramów chleba, oraz 460 obiadów w taniej kuchni i 754 obiadów w klasztorze OO. Franciszkanów. Zużytkowano na ten cel 450 litrów mleka, 119 klgr. cukru i 6 klgr. herbaty. Obdzielano w przecięciu dziennie 438 osób. Gdy obecnie liczba ubogich wzrosła do 5?0 dziennie, towarzystwo odzywa się do ofiarności mieszkańców z prośbą o poparcie jego celów przez liczne przystępowanie do niego. Biuro towarzystwa znajduje się przy ulicy Ormiańskiej l. 18; dla ofiarodawców otwarte codziennie od godz. 2 do 3 z południa.

* **Samobójstwo.** Kolman Selzer, lat 60 liczący, wyrobnik, powiesił się wczoraj w komórce pod l. 7 przy ulicy Starotandetnej; przyczyną samobójstwa miał być brak środków do życia.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono pani M. K. z otwartego pomieszkania płaszcze damskie, zarękawek piżmakowy, suknię flanelową w paski niebieskie i chustkę włóczkową; panu O. z kuchni pod l 2 przy ulicy Krakowskiej 2 kołdry jedwabne i jedne tybetową; woźnicy H. Z. z wozu na ulicy Żółkiewskiej płaszcz z siwego sukna; panu B. z wozu 8 do 10 tysięcy korków z etykietą firmy Baczewskiego, a pani C. K. z kieszeni płaszcza pugilares z kwotą 3 zł. 50 ct. i kartkę zastawniczą

— **Straszny wypadek** zdarzył się niedawno pod Łochwicą, w gubernii półtawskiej Wilki pokąsały w polu 11 mężczyzn i 1 kobietę, których przywieziono do szpitala w Łochwicy. Niektórzy tak są pokaleczeni, iż nie ma nadziei wyleczenia. Zarządzona na wilki obława spełzła na niczem.

— **Gabinet zoologiczny** w Warszawie, dzięki niezmordowanym staraniom kilku znakomitych pracowników, którzy bezinteresownie poświęcają dlań swój czas, fundusze a niekiedy i zdrowie, liczył w roku 187 zwierząt kręgowych ssących 530 gatunków, ptaków 3.500, gadów 410, ryb 750, obecnie zaś obejmuje ssących 546, ptaków 4.216, gadów 410, ryb 750. W liczbie pracujących dla gabinetu, obok kustosza, p Wł. Taczanowskiego, pierwsze zajmuje miejsce p. Stolzman, utrzymywany w Peruwii kosztem hr Konstantego Branickiego; dalej znakomity i niezmordowany przyrodnik dr. Dybowski i towarzysz jego wypraw naukowych na Syberyi i w Kamczatce, p. Michał Jankowski, wreszcie bracia pp. Stanisław i Konstanty Rembielińscy, którzy odbywali podróże naukowe po Azyi środkowej i Afryce, tudzież kapitan Garliński i sam hr. Konstanty Branicki.

— **Grób myśliwego.** Jeden z najstarszych i najodważniejszych myśliwych dzikiej okolicy w Stanie Michigan, niejaki Jerry Greening, udał się był w końcu listopada samotnie na wielkie bagnisko ciągnące się nad brzegiem rzeki Paupack. Ponieważ nieobecność jego trwała tym razem dłużej niż zwykle, przyjaciele poszli go szukać. Psy znalazły wkrótce ślad zwierza; ludziom też łatwo było iść za niemi po zmarzłem błocie. Zatrzymano się wszakże w miejscu zarosłem jodłami, gdzie trupy czterech niedźwiedzi leżały niedaleko od siebie. W pobliżu znaleziono nóż Greeninga, a trochę dalej, ujrzano szkielet starego myśliwego. Aczkolwiek uszy, nos i policzki zjedzone już były przez drapieżne zwierzęta, towarzysze poznali Greeninga po resztkach siwej brody na podbródku, i odnieśli zwłoki do jego chaty, gdzie wszyscy okoliczni łowcy zgromadzili się wkrótce na żałobne nabożeństwo, odprawione przez takiegoż jak oni sami *trappera*, olbrzyma mającego więcej niż 6 stóp wzrostu, z długą białą brodą. Szkielet owinięty w skórę niedźwiedzią drużyna myśliwska złożyła w grobie, nad którym wznosi się kamień z napisem: „Tu spoczywają kości J. Greeninga, pożartego przez niedźwiedzie, dnia 23 listopada 1880 roku na wielkiem bagnie“ W chacie nieboszczyka znaleziono 584 ogonów niedźwiedzich, 348 łap dzikich kotów, 224 uszów lisich i 122 zębów jadowitych grzechotników.

— **Handel niewolnikami** kwitnie sobie ciągle na wschodniem mianowicie wybrzeżu Afryki. W końcu ubiegłego miesiąca nowy wypadek zbrodni handlu ludźmi sądzony był w Zanzibarze. Jeszcze w lecie r. z. statek francuski *Dżamila*, znajdując się w przystani zanzibarskiej, przyjął był na swój pokład 94 niewolników, których niejaki Amadi ben Marufon, kupiec arabski a patron statku, miał zawieźć na wyspę Pembo, położoną na północ od Zanzibaru. Sułtan zanzibarski, Said Barras, któremu oddać trzeba sprawiedliwość, że szczerze zajął się wytępieniem ohydnego handlu, zawiadomił ze swej strony konsula francuskiego o tym fakcie. Bezzwłocznie też sprowadzono niewolników na ląd i wrócono nieszczęśliwym wolność. Marufon zaś zdołał tymczasem umknąć z całą załogą swego statku, tak, że pomimo energicznych rozporządzeń sułtana żaden prawie z winowajców nie został na razie schwytany. W kilka dni jednak pojmano Amadiego ben Marufon, który stawiony przed konsulem francuzkim, przyznał się do winy podając, że zgodził się za sumę 400 rupij, ofiarowaną mu przez Arabów na wyspie Pembo, przewieźć tam ów „ładunek“ ludzi Nie było to zresztą pierwsze w tym rodzaju wykroczenie tego handlarza duszami; na kilka miesięcy przedtem już Marufon kupił był w Kwilwie dziesięciu niewolników, których sprzedał mieszkańcom Pemby. Sąd skazał go na dwuletnie więzienie.

— **Lotny piasek.** Na kolejach południowo-wschodnich w Rossyi niedawno 1500 wagonów piasku dosłownie „ulotniło się“ Towarzystwo kolejowe wyznaczyło osobną komisyę do zbadania tego zjawiska, a z dochodzenia tejże wyszły na jaw dotychczas następujące szczegóły: Towarzystwo zakupiło było ów piasek dla usypania tamy w promieniu miasta Odessy i zapłaciło zań, gdy już był zwieziony, 15.000 rubli. Później piasek nagle znikł, czyli raczej dostał się do portu odeskiego, gdzie go użyto do budowy *molo* portowego. „Dostawców“ jeszcze nie wyśledzono.

(r) **Towarzystwo węgierskie** w Paryżu założone pod patronatem hr. Beusta, ambasadora JCMości, obchodziło w dniu św. Sylwestra zwykłą coroczną ucztę w salonach Donit w Palais Royal. Był tam koncert, tombola i bal Zabawa przeciągnęła się do rana. W części muzycznej wzięli udział Hubay skrzypek, Heghesy wiolonczelista, Motycka prawdziwy mistrz na cytrze i panna Czesnau która na fortepianie odegrała prześliczne waryacye z piosnki ludowej węgierskiej. O północy JE. ambasador powinszował zgromadzonym miłego nowego roku.

(r) **Płodność filoxery.** Straszna ta plaga winnic, która już podobno dostała się do Krymu, którego wina przynajmniej w Rossyi dość są cenione, a jeden ich gatunek najzupełniej zastępuje szampańskie, jest od wielu lat przedmiotem gorliwych studyów naturalistów, którzy starają się zbadać jej naturę, obyczaje, środki rozmnażania się i t. p. w celu wynalezienia środków walczenia przeciw niej. Między innemi osiągnięto już pewność, że filoxera miewa potomstwo siedm razy do roku, przypuszczając, co jest bardzo skąpo, że każdym razem jedno indywiduum wydaje tylko 12 egzemplarzy potomstwa, to przy końcu lata w piątem pokoleniu rodzina jego liczy już 248.832 głów, w szóstem 5.474.284, a w siódmem 65,691.408. I cóż dziwnego, że tak trudno wytępić ten szkodliwy owad.

(r) **Warsztat koronkowy.** Słychać że pewien inżynier wynalazł sposób fabrykowania mechanicznie prawdziwych koronek dotychczas tylko ręcznie wykonywanych. Jestto wynalazek za którym od wielu lat już gonią inżynierowie i mechanicy. Jeżeli wiadomość o tym wynalazku sprawdzi się w zupełności, to jest jeżeli robota na tej maszynie nie będzie się w niczem różniła od roboty ręcznej, będzie to faktem tyle ważnym jak przed stu laty bez mała, warsztat tkacki Jacquaard'a i jak on wywoła prawdziwą rewolucyę przemysłową. Podobno już jeden dom amerykański daje 5 milionów fr. za wyłączny patent na Stany Zjednoczone, a jeden bankier angielski takąż sumę za patent dla wysp Wielkiej Brytanii. Wynalazca może sobie śmiało powiedzieć, że nie stracił swego czasu.

(r) **Fałszywa Minerwa.** Niedawno dzienniki doniosły o znalezieniu w okolicach Aten oryginalnego arcydzieła Fidyasa, Minerwa zwycięzka. Wiadomość ta miała być zatelegrafowaną prefektowi Sekwany panu Herold, przez burmistrza ateńskiego p. Sotzo, z dodaniem, że to jest bardzo szczęśliwa wróżba w chwili, kiedy cała Grecya jest pod bronią. Archeologowie z niedowierzaniem przyjęli tę wiadomość i podobno mieli słuszność, bo według świeższych doniesień z Berlina znaleziony posąg jest daleko późniejszą rzymską imitacyą oryginalnego dzieła Fidyasza. Zachodzi kwestya czy p. Sotzo został zmistyfikowany, czy też po grecku zmistyfikował p. Herolda jeżeli nie całą Europę.

GŁOSY PUBLICZNE.

Szanowna Redakcyo!

W sprawozdaniu z posiedzeń ankiety zbożowej odbytej 12 b. m w c. k. Namiestnictwie szanowna Redakcya streściła moje zdanie o handlu zbożowym w Tarnopolu i Czerniowcach, w ten sposób, jakobym powiedział, że filie Banku hipotecznego więcej służą interesom kupców aniżeli producentów. Oświadczam, że tego nie miałem na myśli w mowie mojej a datami przedłożonemi dowodziłem tylko, że większa część sprzedanego zboża idzie do rąk kupców t. j. handlarzy zbożem, a mniejsza do rąk konsumentów t. j młynów.

Upraszam przeto Szanowną Redakcyę o umieszczenie tego sprostowania, aby nie padło złe światło na Bank hipoteczny, który rozszerzeniem ruchu w handlu zbożowym najskuteczniej wspiera interes producentów w sprzedaży produktów gospodarskich.

Kazimierz Dzieduszycki.

GOSPODARSTWO I HANDEL

‡ **Targ lwowski.** (Sprawozdanie tygodniowe Izby handlowej za czas od 1 styczn. do 8 stycznia.) Wszystkie ceny za 100 kilogramów. Pszenica 9·60 do 10·75 zł. Żyto 9·— do 10·— zł. Jęczmień 6·— do 7·50 zł. Owies 5·60 do 6·50 zł. Hreczka 6·50 do 6·75 zł. Kukurudza zeszłoroczna 6·85 do 7·— zł. Kukurudza nowa 5·60 do 6·20 zł. Proso 5·50 do 5·75 zł. Jagły —·— do —·— zł. Groch do gotowania 7·— do 10·50 zł. Groch pastewny 6·25 do 7·50 zł. Soczewica —·— do —·— zł. Fasola 5·75 do 11·50 zł. Bobik 7.— do 8·— zł. Wyka 5·— do 5·75 zł. Koniczyna najprzedniejsza 25·— do 54·— zł. przednia —.— zł., średnia —·— do —·— zł., poślednia —.— do —·— zł. Tymotka 19·— do 20 — zł. Anyż rossyjski 36·— do 37·— zł. Anyż płaski 35·— do 37·— zł. Kminek 23·— do 26·— zł. Rzepak zimowy 11·20 do 11·75 zł. Rzepak letni 10·70 do 11·— zł. Rzepik zimowy 10·75 do 11·10 zł. Rzepik letni 10·75 do 11·— zł. Lnianka 9·40 do 10·40 zł. Nasienie lniane 11·— do 12·— zł. Nasienie konopne 6·75 do 7·— zł. Chmiel 55·— do 60· zł. Spirytus 10.000 litrostop. 28·50 do 29·10 zł.

OSTATNIA POCZTA

O otwarciu Rady państwa otrzymaliśmy wczoraj telegram, gdy część nakładu *Gazety* wyszła już była z pod prasy. Powtarzamy go więc dla tych czytelników, którzy otrzymali egzemplarze tego wcześniejszego nakładu:

Wiedeń, 18 stycznia. Po otwarciu posiedzenia Izby deputowanych prezes oznajmił, iż Najj. Pani przyjęła z podziękowaniem życzenia złożone Jej z powodu urodzin. Minister sprawiedliwości (Prażak) złożył projekt ustawy względem unieważnienia czynności prawnych, tyczących się majątku dłużników niewypłacalnych. Hr. Taaffe oznajmił zmiany zaszłe w ministerstwie i odpowiedział na interpelacyę Obraczaja, że względem uregulowania Odry rozpoczęły się rokowania z Prusami. Następnie przystąpiła Izba do obrad nad ustawą o lichwie X. Greuter mówi przeciw projektowi. *(Dalszy ciąg w Telegramach).*

O bitwie pod Geok-Tepe z dnia 9 b. m. podaliśmy wczoraj telegram przysłany nam jako urzędowy raport generała Skobelewa. Dzisiaj przekonujemy się, że telegram ten był niedokładny, albowiem raport urzędowy opiewa jak następuje:

„Generał Skobelew donosi urzędownie 11 b. m Dnia 9 stycznia 30 000 Tekińców napadło na nasze przykopy *(tranchées)* opanowali pomimo silnego oporu roboty naprzód wysunięte a po części także drugą paralelę i zabrali 4 działa górskie i 3 moździerze, zostali jednak wyparci ogniem karabinowym z pierwszej parareli i silnym atakiem rezerwy. Działa odbito z wyjątkiem jednego. Równocześnie z tą wycieczką znaczna liczba jazdy nieprzyjacielskiej wykonała atak na obóz rossyjski została jednak również odparta. Zaraz po odparciu tych ataków rozpoczęto zakładać trzecią paralelę i pomimo powtórnego gwałtownego ataku ukończono roboty dnia 10go stycznia rano Uszykowane 10 stycznia wieczór kolumny bojowe usadowiły się w zewnętrznych okopach nieprzyjacielskich. Ostrzeliwanie trwało także 11go stycznia. Rossyanie stracili w dniach 9go i 10go stycznia 8 oficerów i 102 żołnierzy w zabitych a 9 oficerów i 24 żołnierzy w rannych. Straty nieprzyjacielskie były o wiele znaczniejsze, trupy Tekińców zapełniały rowy “

Cesarz Wilhelm ma się w ogóle dobrze, kaszel i chrypka zmniejszyły się, ale wychodzić jeszcze nie może. Mimo to przyjmuje jak zwykle i załatwia przedłożenia o sprawach bieżących.

Według dotychczasowych wiadomości o wyniku wyborów uzupełniających do rad gminnych francuzkich we wszystkich miastach zwyciężyli republikanie. Z pomiędzy gmin liczących 1,500 do 2,000 mieszkańców dwie trzecie części głosowały w duchu republikańskim.

W części tylko wczorajszego nakładu podać mogliśmy telegram o przebiegu wtorkowego posiedzenia angielskiej Izby niższej, na którem oświadczył Gladstone, że ani Holandya ani żaden inny rząd nie ofiarował pośrednictwa swego w sprawie Transvaalu. Mac Carthy wniósł dodatek do adresu, aby aż do załatwienia ustawy agraryjnej wstrzymać wszelkie destytucye w Irlandyi. Gladstone zaprotestował bardzo stanowczo przeciw takiemu przedłużaniu obrad dodając, że poprawka podobna jest obelgą dla korony. Parnell przyznał, że niektóre mowy jego brzmiały w duchu rozdziału państwa W. Brytanii, i dodał, że po uchwaleniu środków przymusowych pierwsze aresztowanie stanie się hasłem zawieszenia wszystkich opłat dzierżawnych. Northcote zwrócił uwagę, że Parnell sam przyznał, iż agitacya ligi nie ma na celu reformy stosunków rolniczych, ale zniweczenie potęgi angielskiej.

Z Londynu telegrafują do *N. fr. Presse*, że gabinet postanowił przeczekać jeszcze ten tydzień, nie kładąc tamy przedłużenia obrad adresowych w Izbie niższej, ażeby tym sposobem faktycznie okazać wadliwość regulaminu, następnie zaś rząd wniesie zaraz projekt ustawy, zaprowadzający możność zamknięcia dyskusyi w skutek uchwały Izby. Nie zdecydowano się jednak dotąd, w jakiej formie ten projekt będzie wniesionym.

Do stronnictwa wigów irlandzkich, które utworzyło się z inicyatywy deputowanego Shawa, przyłączyło się znowu sześciu deputowanych z Irlandyi.

Na posiedzeniu angielskiej Izby wyższej dnia 14 b. m. odbytem, lord Braye interpelował rząd w przedmiocie listu papieża do arcybiskupa dublińskiego i wyraził w imieniu wielu osób przekonanie. iż przywrócenie stosunków dyplomatycznych z Watykanem byłoby pożądanem, z tego zwłaszcza względu, że gdyby te stosunki istniały, nieporządki w Irlandyi nie byłyby nigdy doszły do takiego stopnia, do jakiego rozwinęły się dzisiaj. Lord Granville w odpowiedzi rzekł, że list papieża do arcybiskupa irlandzkiego dowodzi, iż papież żywo zajmuje się Irlandyą, rady zaś, jakie daje katolikom irlandzkim, natchnione są duchem religii i mądrości.

Z Londynu i Dublina równocześnie donoszą o istniejących tam na seryo obawach wybuchu powstania ludowego w Irlandyi. *Allg. Corresp.* podaje następną wiadomość: Rzad irlandzki odbiera co chwila niepokojące doniesienia, w skutek których uznano za odpowiednie wezwać do Dublinu dowódcę marynarki z Queenstown, ażeby z głównodowodzącym generałem wojsk lądowych w Irlandyi porozumiał się co do skombinowania ruchów, tak floty wojennej. jak armii lądowej, w razie gdyby wymagały tego jakie groźne wypadki. Na żądanie rządu irlandzkiego ma być wysłana znaczniejsza cyfra łodzi kanonierskich ku wybrzeżom irlandzkim.

Z Nowego Yorku donoszą, że utworzyła się w Buffalo liga narodowa agraryjna i przemysłowa, mająca na celu popieranie ligi irlandzkiej i uzyskanie dla niej poparcia ludu amerykańskiego. Liga ta odbyła zebranie i wybrała przewodniczącym Patryka Collins z Bostonu. Wkrótce ma się odbyć nowe zebranie tej ligi w Waszyngtonie.

Powodem zmowy robotników w Lancashire w Anglii było niesłuszne rzeczywiście postępowanie właścicieli kopalń. W r. z. parlament uchwalił prawo zapewniające robotnikom ranionym przy wykonywaniu robót indemnizacyę ze strony właściciela zakładu. Otóż właściciele zakładów górniczych w Lancashire uchwalili zmusić robotników, ażeby się zrzekli korzyści wynikających z nowego prawa, a w zamian zaprowadzili rodzaj stowarzyszenia wzajemnej pomocy. Było to zatem usiłowanie obejścia prawa przez właścicieli na niekorzyść robotników. Według ostatnich doniesień, zmowa jest bliską ukończenia, ponieważ część właścicieli kopalń przyjęła już warunki stawiane przez robotników, czyli mówiąc właściwie, odstąpiła od swoich niedorzecznych wymagań.

Najświeższa mowa tronowa serbska różni się bardzo od mów tego rodzaju wypowiadanych za rządów Ristícza. Niema w niej żadnej wzmianki o carze i o przyjaznym do państwa północnego stosunku, a natomiast podniesiono z naciskiem uprzejmość, jakiej książę Milan doznał w podróży po Austryi ze strony Najjaśniejszego Pana w Ischl i ze strony cesarza Niemiec. Z osnowy tego aktu książęcego wynika dalej jasno i niedwuznacznie, że z objęciem steru rządów przez gabinet Piroczanaca i Guraszanina, polityka serbska uległa wielkiej zmianie i że rząd serbski przyszedł do przekonania, iż interesem Serbii jest utrzymać dobre stosunki także z Austryą, a nie jak przedtem jedynie z Rossyą. Przedstawione skupczynie projekta utsaw o podniesieniu oświaty elementarnej, o niezawisłości stanu sędziowskiego, wolności prasy, o prawie zgromadzeń i stowarzyszeń i t. p. zapewniają narodowi serbskiemu wiele praw, których był pozbawiony za rządów poprzednich, co się niewątpliwie przyczyni do wzmonienia i utrwalenia obecnego ministerstwa.

Z Aten otrzymała *Polit. Corresp.* następną wiadomość: W ostatnich dniach zgromadziło się na granicy serbskiej wielu Albańczyków, co spowodowało rząd serbski do poczynienia kroków w celu rozproszenia gromadzących się. Równocześnie rząd serbski zawezwał Portę, ażeby uczyniła zadość swoim zobowiązaniom międzynarodowym. Tymczasem jednak otrzymał rząd serbski zawiadomienie od gubernatora Prizreniu, że ruch albański został już zupełnie stłumiony.

Z Bukaresztu donoszą pod d. 16 b. m., iż śledztwo w sprawie zamachu na życie Bratiana, wykryło dowodnie, iż z wyjątkiem osób, które pomagały sprawcy zamachu w rozpowszechnianiu listów z pogróżkami przeciw rządowi, skrytobójca nie ma żadnych wspólników. Uwięzieni niedawno jako współobwinieni, znajdują się już wszyscy na wolnej stopie, a pomiędzy nimi także redaktor pisma *Resboiul Grandea*, p. Dunka.

Poseł angielski Goeschen przybyć ma do Konstantynopola w pierwszych dniach lutego i objąć na nowo urzędowanie jako reprezentant rządu angielskiego.

Agencya Havasa otrzymuje wiadomość z Aten, że przedłożenie urzędowne Grecyi propozycyi sądu rozjemczego przez mocarstwa nastąpi dopiero po uzyskaniu ze strony Turcyi zezwolenia na załatwienie sprawy w drodze polubownej decyzyi, dotychczas zatem Grecya nie miała sposobności oświadczyć się urzędownie, czy tę propozycyę przyjmuje, czy też odrzuca. Tymczasem telegram wczorajszy, umieszczony tylko w części nakładu, doniósł, że *Daily News* otrzymały wiadomość, iż Francya porzuciła swój projekt sądu rozjemczego. Doniesienie to potrzebuje potwierdzenia, faktem jest wszakże, że dyplomacya zajmuje się dziś głównie propozycyą uczynioną przez Portę, ażeby rozwiązanie sprawy greckiej poruczyć konferencyi [illegible] w Konstantynopolu. Tekst okólnika, w którym Porta czyni tę propozycyę nie jest jeszcze ogłoszony, znanym on jest tylko z telegramu agencyi Havasa, który wczoraj podaliśmy.

Grecy w obawie, ażeby mocarstwa nie opuściły stanowiska zajętego przez konferencyę berlińską, zaczynają się bawić w politykę awanturniczą, grożąc rzuceniem się Grecyi w objęcia panslawizmu. Oświadczają z powagą, iż duchowieństwo ich przypomni sobie, że Rossyanie i Grecy wyznają jedną religię. W roku 1854 stanęli Grecy z sympatyami po stronie Rossyi przeciw Europie, a Francya widziała się zniewoloną do wysłania floty do Pireju. O zamiarze odnowienia tej polityki, jeżeli Europa nie ujmie się za sprawą Grecyi, napomknął już i Kumunduros, dając odpowiedź półurzędową na propozycyę poddania się sądowi rozjemczemu. Prasa europejska dość sarkastycznie jednak przyjmuje tę pogróżkę.

Diritto zaprzecza formalnie wiadomości, jakoby misya tunetańska miała prosić króla Humberta o rozciągnięcie protektoratu nad Tunisem.

O sprzysiężeniu w Kolapur, mimo zaprzeczeń ze strony rządowej, nie przestają dzienniki angielskie podawać szczegółów. *Standard* dowiaduje się z Bombaju, że jeden z żebrzących Braminów, potwierdziwszy tę pogłoskę, zeznał, iż sam był obecny na jednym posiedzeniu spiskowych, na którem obmyślano środki wymordowania Europejczyków w kościele i zniszczenia komunikacyi telegraficznej.

Według *Panama Star and Herald* wojna w południowej Ameryce ma być na ukończeniu. W Corayaco wylądować miało 12.000 Chilijczyków i zdobyć na Peruwianach jedną znaczną i silną pozycyę. Flota zresztą chilijska ostrzeliwa ciągle forty peruwiańskie i zrządza wielkie klęski w fortyfikacyach. Chilijski generał Lynch na przedstawienia posłów zagranicznych, żeby szanował terytorya neutralne, odparł, że uważać będzie za nieprzyjaciół tych wszystkich, którzy zatają jakiekolwiek mienie nieprzyjacielskie na terytoryum rzekomo neutralnem. Przedstawienia rządu angielskiego zbył ten generał także lekceważąco i z ironią.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 18 stycznia. (Dalszy ciąg posiedzenia Izby deputowanych). Ksiądz Greuter jest zdania, że przedłożony projekt ustawy wcale nie zaszkodzi lichwie. Postanowienia w tym projekcie zawarte, są po części niedostateczne, po części nawet niebezpieczne. Mowca zapytuje ministra finansów, czyli prawdą jest, że sumy użyte w roku 1872 na interesa chabrusowe zostały uwolnione od należytości przenośnej (*Uebertragungsgebühr*) i wykazuje w dalszym toku swej mowy, że ruch antisemicki w Niemczech nie ma cechy religijnej lecz tylko społeczną. W końcu oświadcza, że pomimo wielu wątpliwości głosować będzie przecież za projektem ustawy dlatego, że jest on pierwszym krokiem do polepszenia stosunków. Po ks. Greuterze zabierali jeszcze głos dep. Schneid i Schöffel. Ten ostatni oświadczył, że głosować będzie za wnioskami komissyi, aby przeszkodzić dalszej odwłoce. Prezydent oznajmia, że komissya dla ustawy językowej wybrała przewodniczącym dep. Grocholskiego a Wolfruma jego zastępcą. W końcu odczytano interpellacyę do ministra finansów z zapytaniem, dlaczego podania o uwolnienie od obowiązku uczęszczania do szkoły muszą być stemplowane?

Wiedeń, 19 stycznia. (*Tel. pryw.*) W kołach zazwyczaj dobrze poinformowanych utrzymują, że bank dla krajów koronnych (*Laenderbank*) w poniedziałek wniósł do rządu podanie o koncesyę na budowę galicyjskiej kolei transwersalnej.

Wiedeń, 19 stycznia. *Wiener Ztg.* donosi, że Najjaśniejszy Pan mianował profesora uniwersytetu krakowskiego Hilarego Habdank Hankiewicza radcą ministeryalnym w ministerstwie finansów.

Wiedeń, 19 stycznia. (*Tel. pryw.*) *Fremdenblatt* otrzymuje z Paryża przez Berlin wiadomość, że rząd francuski uważa iż dyskusya nad propozycyą sądu rozjemczego nie jest w obecnych okolicznościach na czasie. Myśl pośrednictwa występuje znowu na pierwszy plan W Berlinie uważają projekt sądu rozjemczego za usunięty z porządku dziennego.

Peszt, 18 stycznia. Izba wyższa przyjęła bez zmiany projekt ustawy o kolei wzdłuż Bosny.

Berlin. 18 stycznia. W tutejszych kołach politycznych panuje opinia, że okólnik Porty dostarcza mocarstwom punktu oparcia dla różnorodnych propozycyj rozjemczych a nawet punktu wyjścia dla praktycznego porozumienia. Okólnik ten nie utrudnia zatem praktycznego kierunku rokowań.

Paryż, 18 stycznia. *Temps* mniema, że w sprawie greckiej Francya wolną jest od wszelkiej inicyatywy i odpowiedzialności. Rzeczą mocarstw jest teraz prowadzić rokowania o przyjęcie propozycyi Porty. *Temps* mniema, że Porta jest skłonna do rozszerzenia koncesyi, skoro proponuje nową konferencyę.

Petersburg, 19 stycznia. Urzędownie donoszą, że Tekińcy dnia 11 b. m. wieczorem uderzyli ponownie na roboty oblężnicze i obóz rossyjski, zabrali w ciągu wycieczki redutę z dwiema armatami, zostali jednak po czterogodzinnej walce odparci, redutę i jedno działo odzyskano. Strata wojsk rossyjskich wynosi 1 oficera i 52 żołnierzy zabitych, 5 oficerów i 95 żołnierzy ranionych.

Belgrad, 18 stycznia. Skupczyna jednomyślnie uchwaliła adres w odpowiedzi na mowę tronową i podziękowała za ogólną amnestyę.

Wiedeń, 19 stycznia. Były poseł w Petersburgu generał kawaleryi baron Langenau umarł dziś rano po dłuższej słabości. Onegdaj zakończył życie książę Karol Paar dziedziczny członek Izby panów.

Konstantynopol, 18 stycznia. Assim-basza odrzucił wczoraj formalnie propozycyę sądu rozjemczego, zarzucając, że poddanie się orzeczeniu takiego sądu mogłoby Portę zaprowadzić dalej niż pozwalają jej interesa. Nadzwyczajna rada ministrów rozbierała dziś kwestyę największych możebnych koncesyj na rzecz Grecyi, które wychodząc po za obręb ustępstw przyznanych okólnikiem z 3 października mogłyby stanowić przedmiot nowego okólnika, praktycznie uzupełniającego oświadczenia Porty zawarte w cyrkularzu z dnia 14 b. m. Według telegramów otrzymanych przez Portę okólnik z dnia 14 b. m. uczynił wszędzie dobre wrażenie. Wiadomość że Midhat basza dostał obłąkania została zaprzeczoną.

Londyn, 19 styczn. W stolicy i w całym kraju panowała wczoraj gwałtowna zamieć śnieżna, w skutek której wiele okrętów rozbiło się i kilka kolei żelaznych musiało powstrzymać ruch pociągów. Żegluga pocztowa pomiędzy Douvrem a Calais i Ostendą przerwana.

Londyn, 19 stycznia. Izba niższa większością 201 przeciw 37 głosom odrzuciła dodatek do adresu wniesiony przez Maccarthy'ego.

Rzym, 18 stycznia. *Diritto* donosi, że Porta wczoraj dzieliła ambasadorom w Konstantynopolu ustnych wyjaśnień o powodach, dla których odrzuca sąd rozjemczy. Powodami temi są oprócz względu na udzielność Turcyi, która poddać się może przyjacielskiemu układowi ale nie trybunałowi, nadto jeszcze strategiczne stosunki niektórych terytoryów i etnograficzne stosunki ludności.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 18 stycznia 1881, godzina 2 m. 30. Losy kredytowe 178·75, Węg. akcye kredyt. 261·50, Akcye anglo-austr. 128·—, Akcye banku Union 116·75, Akcye kolei Karola Ludwika 283·—, Akcye kolei północnej 249·75, Akcye kolei południowej 102·—, Akcye kolei Alföld. 157·50, Akcye kolei Elżbiety 201 50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 173·—, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 147·75, Wiedeńskie losy 115·80, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państwa w złocie 86·50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 98·50, Losy z roku 1864 —·—, Losy regulacyi Cissy 107·10, Losy tureckie 20.80, Węgierska renta 109·27, Akcye banku związkowego 128·50, Akcye banku obrotowego —·—. Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej 157·50, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·24—, Węgierskie losy 106·70, Mark. niemiecki —·—. Usposobienie spokojne.

Wiedeń, 18 stycznia 1881, godzina 5, min. 40. Akcye kredytowe 285·50, Anglo-Austryackie —·—, Unionsbank —·—, Kolei Karola Ludwika 282·75, Południowa —·—, Renta papierowa 72·80, Galicyjskie listy zastawne 102·80, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 103·50, Losy z r. 1860 —·—, Napoleondor 9·37, Rubel papierowy —.—. Usposobienie —.

Wiedeń, 19 stycznia 1881, godzina 10 min. 45. Akcye kredytowe 284·50, Anglo-Austr. 127.80, Akcye banku Union 116·70, Kolej Karola Lud. 282·—. Południowa —·—. Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·37, Rubel papierowy 1.23¾, Usposobienie słabe.

Telegramy zbożowe z d. 18 stycznia. Wiedeń: Pszenica 11·75 do 12·— zł., żyto 10 50 do 11.— zł., okowita pr. 10.000 liter procent 33.— do 33·25 zł. — Buda-Peszt: Pszenica 100 klgr. (na jesień) 11.50 do 11.55 zł., rzepak (sierpień — wrzes) —·— zł. Berlin: Pszenica żółta (na jesień) 207·50, żyto —·—, spiritus loco 53.40, olej rzepakowy 53·20. Szczecin: Pszenica —, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 klgr. 61·25, olej rzepakowy 71·50, spirytus —·—. Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —,— spirytus —·—. kukurudza —·—, Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

Przyjechali do Lwowa.

dnia 19 stycznia 1881.

Hotel George'a.

Pp. F. Piekel z Wiednia. B. Horodyński z Bydniowa. T. Horodyski z Krogulca.

Hotel Europejski.

Pp. M. hr. Rey z Psar. P. Zaleski z Rossyi W. Rawicz Znamirowski z Hnilcza. M. Israil z Wiednia.

Hotel Langa.

Pp. G Drexler z Wiednia. L. Massarik z Wiednia L. Paneth z Wiednia. H. Wolf z Wiednia. J Thiberg z Oświęcima.

Hotel Angielski.

Pp J. Schwalb z Krakowa. G. Postruski z Malawy. M. Kratochwil z Królestwa. L. Jackowski z Czuczman. W. Wolfatrh ze Słobody. F. Gamski z Przemyśla. J. Rychter z Krakowa.

Hotel Warszawski.

Pp J. hr Młocka z Królestwa. Swiętosławski z Podola. F. Obmiński z Przemyślan.

Hotel Kuhna.

Pp. J. Berdelowicz z Krakowiec. F. Tertil z Tarnopola.

Hotel Krakowski.

P. J. Hrehorowicz z Królestwa.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. A. hr. Golejewski do Harasymowa. K. hr. Lanckoroński do Rozdoln. K hr Wodzicki do Olejowa. Dr. H. Jasiński do Wiednia. T. Gabryelski do Chodorowa. W. Abrahamowicz do Trójcy. T Romański do Brodów. M Zaleski do Rossyi

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Według południka peszteńskiego.

Z Krakowa: o godz 5 min. 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mięszany).

Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 45 rano (pociąg mięszany); o godz 3 min 32 po południu (pociąg mięszany)

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 10 wieczór

Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu): o godz. 3 min. 8 rano (pociąg mięszany) o godz. 3 min. 36 po południu (pociąg mięszany);

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny); o godz 10 min. 10 wieczór (pociąg pospieszny); o godzinie 3 min. 30 rano (pociąg osobowy): o godz. 3 min. 52 po południu (pociąg mięszany).

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 18 stycznia 1881.

	płacą walutą austr. zł.	ct.	żądają walutą austr. zł.	ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	281	75	284	25
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	171	50	174	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	298		301	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	255	—	258	—
2. Listy zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	98	50	99	35
„ „ „ 4 pr. w. a.	91	75	92	75
„ „ „ 5 pr. okresowe	98	50	99	35
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	102	35	103	25
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	98	25	—	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	102	50	104	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	92	—	94	—
4. Obligi za 100 złr.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	98	20	99	10
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	101	—	102	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	101	—	102	50
5. Losy miasta Krakowa	19	25	20	75
„ „ Stanisławowa	24	—	26	—
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	49	5	59
Dukat cesarski	5	51	5	61
Napoleondor	9	34	9	42
Półimperyał	9	65	9	75
Rubel rossyjski srebrny	1	50	1	65
„ „ papierowy	1	23	1	24½
100 marek niemieckich	57	90	58	45
Srebro	99	50	100	50
Kupony w srebrze	99	25	100	25

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 14 stycznia 1881.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	73.—	73.15
luty-sierpień	73.10	73.25
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	74.—	74·15
kwiecień-październik	74.—	74 15
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	120.50	121.—
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	130.75	131.25
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	134.75	135.25
„ „ 1864 po 100 zł.	173.—	173.50
„ „ 1864 po 50 zł.	—.—	—.—
Renty Com. po 42 lir. austr.	27.—	28.—
Listy zastaw. domen państw. po 120 złr. 5 prc.	144.50	145.50
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1881 5 pr.	100.50	101.—
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	88.50	88.65
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	104.50	105.50
Bukowiny	97.—	98.—
Galicyi	98.50	99.—
Niższej Austryi	105.	106.—
Siedmiogrodu	95.90	96.40
Węgier	96.75	97.25
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	127.50	127.75
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	285.40	285.60
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	800.—	810.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a. 600 złr.	820.—	822.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	76.50	77.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. mk.	558.—	560.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. „	202.—	202.50
Kol. Preszów-Tarn. (w.c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2501.—	2504.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k	283.50	284.—
Lwow. Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	174.25	174.75
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. mk.	277.	277.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	104.—	104.50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	148.50	149.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	116.75	117.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	100.—	102.—
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	106.50	107.50
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	95.50	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	92.25	93.25
„ „ „ „ „ po 5 proct.	98.50	99.—
„ „ „ „ „ po 5 proct w 37 latach zwrotne	98.50	99.
Gal. banku hip. po 6 proc.	102.80	103.10
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	104.—	104.50
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	102.65	102.80
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	99.—	99.50
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	101.50	101.80
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	89.50	89.75
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w.cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	84.75	85.25
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	105.75	105.25
„ „ po 100 zł. w. a.	102.25	102.75
Kol. gal. Kar. Lud. po 300 zł. 5 pr.	104.25	104.75
„ „ „ „ II emisyi	102.50	—.—
„ „ „ „ III. „	102.—	—.—
„ „ „ „ IV. „	101.—	—.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	92.—	92.40
z r. 1867	97.75	—.—
z r. 1868	91.75	92.25
z r. 1872	89.25	89.75
Węg. gal. kol. a 200 złr. 5 prc. w sr.	86.60	87.—
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	179.—	179.50
Clarego po 40 zł. m. k.	40.50	—.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. mk.	105.50	106.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	17.50	—.—
Losy miasta Krakowa	19.50	20.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	39.—	40.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	37.40	37.80
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	18.50	19.—
Salma po 40 zł. m. k.	50.50	51.
St. Genois po 40 zł. m. k.	48.25	48.75
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.)	25.—	25.50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	126.50	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	65.—	67.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	31.50	32.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	38.—	38.50
7. Weksle (na 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark p.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	118.55	118.75
Paryż za 100 fr.	46.80	46.90

Kurs złota.

	płacą	żądają
Dukat cesarski men.	5.57.—	5.59.—
„ pełnej wagi	5.55.—	5.57.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.37.50	9.38.50
Rossyjski imperyał	9.66.—	9.68.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 18 stycznia 1881.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	72	80
„ „ „ w srebrze	74	—
Renta w złocie	88	40
Losy pożyczki z roku 1860	131	—
Akcye banku austro-węgierskiego	822	—
„ „ kredytowego	285	—
Londyn	118	70
Srebro	—	—
Napoleondor	9	37
Dukat cesarski men.	5	56
100 marek niemieckich	58	10

Dziennik Urzędowy.

(355 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 206. C. k. sąd powiatowy w Nisku przedsięweźmie w dniach 8 marca, 12 kwietnia i 17 maja 1881, każdym razem począwszy od godziny 10 z rana egzekucyjną sprzedaż realności pod l. kons. 21 w Strozy położonej Kazimierza Chmury własnej, ciała hipot. niestanowiącej.

Zakład wynosi 129 złr. w. a. warunki licytacyjne i odnośne akta złożone w sądzie do przejrzenia.

Nisko dnia 5 stycznia 1881.

(414 1—3) **Edykt.**

L. 13333. W dniach 17 marca, 19 kwietnia i 19 maja 1881 o godzinie 10tej rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności w Babinie położonej spadkobierców ś. p. Wasyla Hnatyszczaka własnej, w nowej księdze gruntowej dla gminy Babiny wyk. hip. l. 167 objętej, w sprawie Hersza Landau przeciw spadkobiercom ś. p. Wasyla Hnatyszczaka o zapłatę resztującej sumy 104 zł. 50 ct. w. a. z przynależytościami.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 345 zł. w. a.

Wadyum 34 zł. 50 ct.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy miej. delegowany.

Sambor dnia 4 grudnia 1880.

(396 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 6460. Na pokrycie pretensyi Dyrekcyi zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie 16 rat po 12 zł. w. a z pn. i resztującego kapitału 80 zł. 80 ct. a.w. odbędzie się w tutejszym sądzie 26 lutego, 24go marca i 21go kwietnia 1881 publiczna sprzedaż realności pod nr. 123/365 w Woli Raniżowskiej położonej, dłużnika Józefa Panka własnej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena wywołania stanowi się 350 zł., a wadyum 35 zł.

Warunki licytacyjne i protokół opisania i oszacowania można przejrzeć w tutejszym sądzie.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem przełożonego gminy Wola Raniżowska.

Z c. k. sądu powiatowego

Sokołów dnia 20 grudnia 1880,

(410) **Ogłoszenie.**

L. 249. C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wykreślenie z rejestru dla firm pojedynczych t. s. uchwałą z dnia 9 listopada 1863 l. 19321 zaprotokołowanej firmy „August Biasion“ którą tenże jako właściciel handlu galanteryjnego w Krakowie dotąd używał a to z powodu zwinięcia handlu.

Kraków 7 stycznia 1881.

(338 1—3) **Edykt**

L. 57569. C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa wszystkich tych, którzyby książeczkę galic. kasy oszczędności l. 37782 na imię Jana Szawel na 1000 zł. w. a. opiewającą posiadali, aby w przeciągu 6 miesięcy od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu licząc, opisaną książeczkę galic. kasy oszczędności sądowi przedłożyli, lub swe prawa do tej książeczki przed sądem zgłosili, inaczej po upływie tego terminu wyżej opisana książeczka kasy oszczędności jako amortyzowana uznaną zostanie.

Lwów 31 grudnia 1880.

(412) **Obwieszczenie.**

L. 16498. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie jako sąd handlowy podaje do wiadomości, iż dnia dzisiejszego wpisaną została do rejestru handlowego dla firm pojedyńczych firma, „Herrenkleider Etablisement des Georg Munz in Tarnów“.

W Tarnowie dnia 18 grudnia 1880.

(181 2—3) **Edykt.**

L. 16599. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekty nowych wykazów tabularnych dla posiadłości w tabuli krajowej lwowskiej zapisanych pod nazwami tabularnemi:

I. W okręgu sądu powiatowego w Rzeszowie:

Nagnajów w gminie katastralnej Nagnajów.

Gorzyce w gminie katastralnej Gorzyce okręgu sądu powiatowego w Tarnobrzegu;

Brzeżanka w gminie katastralnej Brzeżanka, okręgu sądu powiatowego w Strzyżowie;

Bieliniec przyległość do Ulanowa w gminie katastralnej Bieliniec okręgu sądu powiatowego w Ulanowie;

Ubieszyn przyległość do dóbr Tryncza, w gminie katastralnej Ubieszyn okręgu sądu powiatowego w Przeworsku;

Wola dalsza przyległość do Łańcuta, w gminie katastralnej Wola dalsza, okręgu sądu powiatowego w Łańcucie;

Mrowla w gminie katastralnej Mrowla, a w części także i obrębie gmin katastralnych Bratkowice i Swilcza,

Bratkowice i Dąbra, czyli Dąbrowa ciało tabularne z dóbr Mrowla i Lipie wydzielone, w gminie katastralnej Bratkowice, okręgu sądu powiatowego w Głogowie;

Kończyce ciało tabularne z dóbr Przędzel wydzielone, w gminie katastralnej Kończyce, okręgu sądu powiatowego w Nisku;

II. W okręgu sądu obwodowego w Tarnowie:

Grzybów w gminie katastralnej Grzybów.

Przecław i Przedmieście czyli Błonie w gminie katastralnej Przecław okręgu sądu powiatowego w Radomyślu;

Chotowa przyległość do dóbr Słupia i Słupie, w gminie katastralnej Chotowa,

Dobrków w gminie katastralnej Dobrków, Mokrzec w gminie katastralnej Mokrzec okręgu sądu powiatowego w Pilznie;

Zaczarnie lub Zaczernie w gminie katastralnej Zaczarnie okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Tarnowie;

Zyraków w gminie katastralnej Zyraków, okręgu sądu powiatowego w Dębicy;

Cyranka przyległość do dóbr Mielec i Cyranka część w gminie katastralnej Cyranka okręgu sądu powiatowego w Mielcu;

III. W okręgu sądu obwodowego w Nowym Sączu:

Bruśnik w gminie katastralnej Bruśnik

Stróżna w gminie katastralnej Stróżna, okręgu sądu powiatowego w Ciężkowicach;

Góra świętego Jana i Pobręczyn przyległość do dóbr Szczyrzyc w gminie katastralnej Góra św. Jana,

Słupie z przyległością Podlesie i Słupie z przyległością Podsacze w gminie katastralnej Słupie,

Gruszowa z Godusza przyległość do dóbr Raciborzany w gminie katastralnej Gruszów w okręgu sądu powiatowego w Limanowy; położonych, według ustawy krajowej z 20 marca 1874 l. 29 Dz. ust. kraj. wygotowane za wykazy tabularne tych posiadłości tabularnych poczynając od dnia 20 stycznia 1881 uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądać w dotyczących sądach kolegialnych a mianowicie wymienione pod I. w sądzie obwodowym w Rzeszowie pod II. w sądzie obwodowym w Tarnowie, pod III, w sądzie obwodowym w Nowym Sączu, jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy zastawu, czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości wykazami tabularnemi objętej, jedynie przez wpisanie do tych wykazów może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem w myśl §. 3 ustawy z dnia 25 lipca 1871 Nr. 96 d. p. p. postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych wykazów tabularnych.

Sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te wykazy lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzywilejowane, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowych wykazów tabularnych tamże wpisane nie zostały; aby z temi prawami zgłosili się do dotyczącego sądu kolegialnego a mianowicie co do wykazów tabularnych ad I, do sądu obwodowego w Rzeszowie, co do wykazów tabularnych ad II, do sądu obwodowego w Tarnowie, co do wykazania tabularnych ad III, do sądu obwodowego w Nowym Sączu, najdalej do dnia 28 lutego 1882, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych wykazach tabularnych zamieszczonych a niezaprzeczonych w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedyńczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym; a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo było już zapisane w dawniejsze księgi tabuli krajowej w miejsce których nowe wykazy tabularne wstępują, było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków 23 grudnia 1880.

L. 10316 (349 3—3)

Ogłoszenie licytacyi.

W Brodzkim Sądzie powiatowym odbędzie się 17 lutego, 10 marca i 19 kwietnia 1881 o 11 godzinie przed południem egzekucyjna licytacya realności pod l. tab. 480, 481 i 501 w Brodach położonej, do Salamona Rokach należącej, celem ściągnięcia na rzecz gminy miasta Brodów sumy 780 zł. z pn.

Cena szacunkowa oraz wywołania 6160 złr.

Wadyum 10 prc.

Dalsze warunki, akt ocenienia i wyciąg tabularny można w sądzie przejrzeć.

W razie niesprzedania wyznacza się do ułożenia ułatwiających warunków termin na 19go kwietnia 1881 o godzinie 4tej po południu.

O czem się wierzycieli, którzyby po dniu 8 sierpnia 1879 prawo zastawu uzyskali, lub którymby uchwała licytacyjna i późniejsze nie mogły być doręczone, do rąk kuratora ad actum tutejszego Dr. Jana Kurysia zawiadamia.

Brody 4 sierpnia 1880.

(404 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 169. C. k. Ministerstwo obrony krajowej wyznaczyło w porozumieniu z c. k. Ministerstwem państwowem wojny w myśl §. 51 ustawy z 11 czerwca 1879 Nr. 93 Dz. u. p. wynagrodzenie, które skarb wojskowy powinien od 1 stycznia do 31 grudnia 1881 płacić w Galicyi za obiad, należący się podczas przemarszu stosownie do regulaminu od ponoszącego kwaterunek, żołnierzom, począwszy od zastępcy oficera aż do najniższego stopnia w następujących kwotach:

a) centów dwadzieścia jeden i pół $(21^{5}/_{10})$ dla miasta Lwowa, centów dwadzieścia jeden (21) dla miasta Krakowa.

b) centów trzynaście i pół $(13^{5}/_{10})$ dla reszty stacyj pochodowych.

Co się niniejszem w ślad rozporządzenia c. k. Ministerstwa obrony krajowej z 22 grudnia 1881 Nr. 18777/4530 II do powszechnej podaje wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 7 stycznia 1881.

(463 1—3) **Edikt.**

Z. 3359. Am 10 Februar, 10 März u. 8 April 1881, um 10 Uhr V. M. findet hg. die Lizitation der den Eheleuten Hersch und Gcie Kesch gehörigen, keinen Tabularkörper bildenden Realität C. Nr. 217 im Nadwórna für Hersch Heimer pto 300 fl statt.

Bei den ersten zwei Terminen wird die Realität unter dem Schätzunghwerthe von 375 fl. nicht verkauft; beim dritten ist der Verkauf auch unter dem Schäßungswerthe zuläßig Das Vadium beträgt 37 fl. 50 kr.

K. k. Bezirksgericht

Nadwórna 4 Dezember 1880.

(464 1—3) **Edikt.**

Z. 3352. Am 10 Februar und am 10 März 1881, 10 Uhr V. M. findet hiergerichs die exekutive Veräußerung der dem Jurko Josypenko gehörigen, keinen Tabularkörper bildenden, sub. CNr. 368 in Nadwórna gelegenen Realität für Hersch Heimer pto 50, jedoch nicht unter dem Schätzungswerthe von 238 fl. statt.

Für den Fall der Nichterreichung des Schätzungswerthes wird zur Festsetzung erleichternder Bedingungen der Termin auf den 1. März 1881 V. M. festgestellt. Das Vadium beträgt 23 fl. 80 kr.

K. k. Bezirksgericht

Nadwórna 4 Dezember 1880.

(467 1—3) **Edikt.**

Z. 7674. Zur Herreinbringung der Summe pr. 20 fl. s. N G. wird in den Terminen am 3 März, 7 April und 5 Mai 1881, 10 Uhr V. M. die Feilbiethung der Realität des Dmytro Bud k sub. CNr. 198 in P iów für Sache des O s Kreindler abgehalten werden

Schätzungswerth 80 fl, Vadium 8 fl., die näheren Lizitationsbedingnisse können hg. eingesehen werden.

K k Bezirksgericht

Nadwó am 2 Dezember 1880.

(4 —3) **Edikt**

Z. 4151. Das k. k. Bezirksgericht in Kałusz verlautbart, daß zur Befriedigung der Forderung des Jakób Adler von 1000 fl. ö. W. s. N. G die exekutive Veräußerung der laut Protokoll v. 31 Juli 18:8, Z. 6266 pfandweise beschreibeneen u. laut Protokoll de pr. 23 Juni 1879 Z. 5926 geschätzten in Chocin sub. C. Nr. 186 gelegenen keinen Tabularkörper bildenden dem Schuldner Jakób Moses Reif gehörigen Realität in drei Terminen am 2 März, am 4 April und am 2 Mai 1881 feilgebothen wird.

Das Vadium beträgt 89 fl 50 kr ö W.

Der Ausrufspreis ist 895 fl. ö. W. die übrigen Bedingungen können in der Registratur übersehen werden.

Kałusz 29 Mai 1880

(371 1—3) **Edikt.**

Z. 8296. Vom k. k. Bezirksgerichte in Oświęcim wird hiemit kundgemacht, daß zur Hereinbringung der aus der notariellen Schuldurkunde dd. Oświęcim 20 Jänner 1874 N. R. 502 dem Hr. Enoch Schmelz schuldigen ob den Realitäten Nr 38.39 alt 32 neu in Oświęcim intabulirten Forderungen pr. 3000 fl. und 2300 fl. sNG. die exekutive öffentliche Feilbiethung dieser oder Fr Rachel Gleitsmann laut Dom. III pag. 304. 384 haer. eigenthümlich gehörigen Realitäten in zwei Terminen d. i. den 2 März und 6 April 1881 jedesmal um 10 Uhr V. M. hiergerichts vorgenommen und daß die Realitäten auf diesen Terminen nicht unter dem Schätzungswerth von 10095 fl, 32 kr. ö. W. werden hintangegeben werden.

Vadium 1010 fl. ö. W. Curator ad actum der unbekannten Erben nach Simon Haberfeld, nach Izask Lipschütz und der unbekannten Tabulargläubiger sowie derjenigen denen der Lizitationsbescheid nicht zugestellt wurde, Hr. Advokat Dr. Bienenfeld in Oświęcim.

Der Tabularextrakt, das Schätzungsprotokoll und die übrigen Feilbiethungsbedingniße können in der Registratur eingesehen werden.

K. k. Bezirsgerichte

Oświęcim den 5 Jänner 1881.

(437 1—3) **Edikt.**

Z. 3873 Vom k. k. Bezirksgerichte in Kałusz wird die dem Leben und Aufenthaltsorte nach unbekannte G ttel Hochfelsen hiemit verständigt, daß Wolf Ast wieder Sie wegen Anerkennung der Verjährung der im Lastenstande der Realität sub CNr 340 in Kałusz einverleibten Summe pr. 100 fl. C M. und Löschung derselben aus dem Lastenstande dieser Realität eine Klage überreicht habe, worüber die Tagfahrt zur mündlichen Verhandlung auf den 3 Feber 1881 um 9 Uhr V. M. anberaumt uns für dieselbe zum Kurator Menasche Fruchsermann bestellt würde.

Sie wird daher aufgefordert, damit Sie dem bestellten Vertretter ihre Behelfe mittheile, oder einen anderen Sachwalter dem Gerichte nahmhaft mache, widrigens die Verhandlung mit dem Bestellten Vertretter nach den Vorder westgalizischen Gerichtsordnung wird durchgeführt werden.

Kałusz am 19 Juni 1880

(590 1—3) **Edikt.**

Z. 2067. Am 28 Feber, 31 März und 30 April 1881 wird hiergerichts zur Einbringung ber Forderung des Mendel Fiegel die Feilbiethung der Realität C. Nr 96 in Beckzow n. z y des Iwan B usturnia untergenommen werden.

Die Lizitationsbedingniße der Pfändungs und Schätzungsakt können hiergerichts eingesehen werden

Peczeniżyn 25 April 1880.

(352 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 4818. C. k. sąd powiatowy w Bóbrce ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Estery Engelberg w kwocie 32 zł. a. w z pn. odbędzie się w sądzie w dniu 27 stycznia, 24 lutego i 24 marca 1881 o godzinie 10 rano licytacya realności pod l. kons 588 w Bóbrce położonej, niatabularnej, dłużnika Bartłomieja Huzara własnej, z tem że na 1szych dwóch terminach sprzedaną będzie ta realność za lub wyżej ceny szacunkowej, którą się w kwocie 350 zł. stanowi, zaś na trzecim terminie i poniżej tej ceny.

Wadyum wynosi 10 pr.

Reszta warunków w tusądowej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego

W Bubrce dnia 30 sierpnia 1880.

(419 1—3) **Edykt.**

L. 6360. C. k. sąd powiatowy w Krzeszowicach podaje do wiadomości że dnia 30 października 1877 zmarł Hirsch Schreiber w Alwerni bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia sąd nie znając pobytu prawnego dzierżawcy Samuela Schreibera wzywa go, aby w ciągu jednego roku licząc od dnia ostatniego ogłoszenia edyktalnego zgłosił się w tymże sądzie i wniósł oświadczenie przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie byłby spadek z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem Salamonem Mandelbaum dla niego ustanowionym.

C. k. sąd powiatowy.

Krzeszowice dnia 3 lutego 1879.

(417 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 9313. C. k. sąd powiatowy w Dobromilu ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Matesa Glanzmana przeciw Julianowi i Honoracie Selbkom w kwocie 123 zł. w dniach 25 lutego, 1 kwietnia, i 6 maja 1881 publiczna sprzedaż połowy realności pod l. 204 w Huczku położonej, każdym razem o godz. 10 rano w kancelaryi tutejszego sądu z ceną wywołania 205 zł, a zakładem 21 zł. przeprowadzoną będzie.

Tylko na trzecim terminie nie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej.

Nabywca obowiązanym będzie połowę ceny kupna zaraz po licytacyi złożyć.

Resztę warunków wolno w ts. registraturze przeglądnąć, kuratorem wierzycieli ustanowiono Antoniego Richtera z Dobromila.

Dobromil 29 grudnia 1880.

(373 1—3) **Edykt.**

L 18843. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 62 zł. w. a. z pn. na rzecz Ziwy Seidner odbędzie się dnia 25 lutego, 24 marca i 29 kwietnia 1881 każdym razem o godzinie 11 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności, dłużników Karola Bieszczanin i Maryi Bieszczanin w Tarnopolu położone.

Cena wywołania, poniżej której realność ta na powyższych dwóch terminach sprzedaną nie będzie 271 zł. w. a.

Wadyum 30 zł. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po rozpisaniu licytacyi prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanowiono kuratorem ad actum p. adwokata Dr. Delinowskiego a zastępcą tegoż p. adwokata Dr. Maxa.

Tarnopol dnia 31 grudnia 1880.

(411 1—3) **Edykt.**

L. 16856. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie wiadomo czyni, iż dla nieobecnego i z miejsca pobytu niewiadomego Nutego Stahlera, z powodu niemożności doręczenia temuż uchwały tabularnej z dnia 20 maja 1880 do l. 6633 kuratorem ad actum Dr. Malawskiego a zastępcą Dr. Busia ustanowił.

W Tarnowie dnia 18 grudnia 1880.

(398 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 6462. Na pokrycie pretensyi Dyrekcyi zakładu kredytowego 18 rat po 12 złr. w. a. i resztującego kapitału 97 złr. 43 ct. w. a. z pn odbędzie się w sądzie tutejszym 26 lutego, 24 marca i 28 kwietnia 1881 o godzinie 10 z rana, publiczna sprzedaż realności pod l. k. 172/227 w Woli Raniżowskiej położonej, dłużników Adama i Maryanny Sudałów własnej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena wywołania wynosi 350 zł.

Wadyum 35 zł. w. a.

Warunki licytacyjne i protokół opisania i oszacowania można przejrzeć w sądzie.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanawia się kuratorem przełożonego gminy Wola Raniżowska.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sokołów dnia 20 grudnia 1880.

(394 1—3) **Edykt.**

L. 10386. Sokalski c. k. sąd powiatowy wyznaczył w celu wydobycia wierzytelności Salamona Daks przeciw Samuelowi Sender w kwocie 58 zł. 35 ct. z pn. przymusowy jawny przetarg należących do dłużnika Samuela Sender $^{2}/_{3}$ części z połowy realności pod l. k. 1 n/7 st. w Sokalu na 306 zł. oszacowanych na dzień 14 marca i 5 kwietnia 1881 zawsze o 10 godzinie rano w gmachu sądowym.

Warunki licytacyi i protokół ocenienia realności tej przejrzeć można w registraturze.

Sokal 22 października 1880.

(451) **Ogłoszenie.**

L. 609. W Imieniu Jego Cesarskiej Mości! C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§ 489 i 493 spr. karn. i §§. 36 i 37 u. p., że treść broszury pod tytułem: „Faryzeusze“ powieść współczesna. Napisał Kijzawiera znamiona występku z §§. 302, 303, 525, uk. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Dyrekcyę Policyi na dniu 10 stycznia i wykonana na dniu 10 stycznia b. r. konfiskata tej broszury.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tej broszury i cały nakład ma być zniszczony.

Lwów 14 stycznia 1881.

(461) **Obwieszczenie.**

L. 187. C. k. sąd powiatowy zawiadamia, iż złożone u niego zostały do powszechnego przejrzenia arkusze posiadania i inne akta służyć mające do założenia księgi gruntowej dla gminy Przewrotne

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnosić należy do dnia 27 stycznia 1881, w którym to dniu w razie wniesienia zarzutów dalsze dochodzenia prowadzone będą.

Głogów 13 stycznia 1881.

(470) **Ogłoszenie.**

L. 3534. Arkusze posiadania z aktami dotyczącemi zaprowadzenia nowej księgi gruntowej dla gminy Górno leżą w sądzie tutejszym do przejrzenia, gdzie zarzuty do dnia 22 stycznia 1881 wnosić należy, na którym dochodzenia w skutek zarzutów prowadzone będą.

Sokołów 10 stycznia 1881.

(393 2—3) **Edykt.**

L. 8267. C. k. sąd powiatowy w Peczeniżynie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych tj. Stefana Jasińskiego, Iwana Selizenczuka, Wasyla Popadiuk, Michała Połahniuk, Wasyla Sawliczka, Iwana Pszeniczniuk, Lesia Selenzinczuka, Fedora Kotlarczuk, Wasyla Tomyn, Mikołaja Pszeniczniuka, Iwana Kowalczuka, Jurko Hrehorczuk, Fedora Gredżuk i Dmytra Federczuk że Boruch Medwiński przeciw każdemu z nich pozew drobiazgowy o zapłacenie 22 zł. 33 ct. wytoczył przypozywając do każdego pozwu Stefana Jasińskiego, Iwana Mosiuka, i Fedora Pszeniczniuka i że na te pozwy do postępowania drobiazgowego termin na 3 lutego 1881 o godz. 9 rano wyznaczono tudzież że wcelu zastąpienia pozwanych kuratora w osobie Dra Trachtenberga z Kołomyi ustanowiono i temuż dotyczące pozwy wręczono.

Wzywa się zatem pozwanych by na powyższym terminie osobiście się jawili lub ich zastępcy informacyą zaopatrzyli gdyż z zaniedbania tego wyniknąć mogące złe skutki sami przypisać będą musieli.

Peczeniżyn 20 grudnia 1880.

(379 2—3) **Edykt.**

L. 7715. C. k. sąd obwodowy wzywa posiadacza weksla z daty Stary Sącz 21go maja 1875, 21go maja 1876 płatnego na 112 złr. w. a. przez Józefa Ungera wystawionego a przez Michała Kuklę akceptowanego, ażeby w przeciągu 45 dni od ostatniego ogłoszenia edyktalnego, do tegoż sądu się zgłosił, gdyż inaczej po upływie tego terminu weksel ten jako umorzony uznanym będzie.

Nowy Sącz 24 grudnia 1880.

(444 2—3) **Edykt**

L. 16932. C. k. sąd powiatowy w Stryju oznajmia, że celem zaspokojenia wierzytelności Frydryka Christiana w kwocie 729 zł. 47 ct. w. a z pn. dozwolił przymusową licytacyjną sprzedaż realności pod l. k. 98 w Brygidynie położonej, wedle Tom VIII pag 279, 280 dłużnika Jana Müllera własnej, i do przeprowadzenia takowej wyznaczył dwa termina a to na dzień 17 lutego, i na dzień 17 marca 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem w lokalnościach tutejszego sądu.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 2173 zł. w. a.

Wadyum wynosi 220 zł. w. a.

Na terminach powyższych realność ta tylko za cenę szacunkową lub powyżej takowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

Na wypadek gdyby na tych dwóch terminach sprzedaż nie nastąpiła, ustanawia się do ułożenia ułatwiających warunków licytacyjnych termin na dzień 28 kwietnia 1881 o godzinie 3 po południu.

Wyciąg tabularny i reszta warunków licytacyjnych są do przejrzenia w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 4 listopada 1880 prawa zastawu na powyższej realności uzyskali, lub którymby uchwały doręczone być nie mogły, ustanawia się kuratora w osobie adw. Dra Baczyńskiego ze Stryja

Stryj dnia 20 grudnia 1880.

(446 2—3) **Edykt.**

L. 52899. C. k. sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości iż w celu zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. galic. akc. banku hipotecznego w kwotach 391 zł. 391 zł. i 8302 zł. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w sali rozpraw ustnych na dole w dniu 24 lutego 1881, o godzinie 11 przed południem licytacya w celu przymusowej sprzedaży realności Karola Freunda tutaj pod l. k. 567¼ położonej.

Cena wywołania, poniżej której także ta sprzedaż nastąpić może, wynosi 17800 zł w. a. a wadyum przy licytacyi złożyć się mające 890 zł. w. a.

Dalsze warunki sprzedaży można w tutejszej registraturze przeglądać a przed licytacyą zostaną także odczytane.

Lwów dnia 31 grudnia 1880.

(415 2—3) **Edykt.**

L. 632. C. k. sąd powiatowy w Dąbrowie podaje do wiadomości, iż celem zapłacenia Katarzynie Curyło kwoty 136 zł. odbędzie się w dniu 21 lutego, w dniu 21 marca, i 4 kwietnia 1881, każdorazowo o godzinie 10 z rana w kancelaryi sądowej publiczna licytacya realności pod l. 21 w Lubiczku położonej Józefa Grabca własnej.

Cena wywołania wynosi 960 zł. w. a.

Wadyum 96 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy.

Dąbrowa dnia 10 września 1880.

(409 2—3) **Edykt.**

L. 31441. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia, że z powodu wniesionej przez Wikaryuszów kościoła w Skalbmierzu sub. praes. 29 listopada 1880 l. 31441 prośby o polecenie tut. c. k. urzędowi hipotecznemu, aby teraz pozycyę ks. gl. gm. 1 vol. ant. II. pag. 192 n. 6. on. co do stanu biernego realności n. 30 gm. I obecnie l. 56 Dz. I. w Krakowie w ten sposób sprostował, że Wikaryusze Kościoła w Skalbmierzu za właścicieli sumy 1000 zł. pol. z prowizyą 7 prc. zaintabulowani zostają, ustanawia dla niewiadomego, z życia i miejsca pobytu księdza Adama Janeckiego, a względnie dla tegoż z imienia nazwiska i miejsca zamieszkania niewiadomych spadkobierców, lub prawonabywców kuratorem ad actum p. adw. Dr. Wawrzyńca Styczni ze substytucyą p. adw. Dr. Władysława Lisowskiego w Krakowie i zarazem celem przesłuchania stron interesowanych w myśl § 104 ustawy hipot. termin w tut. sądzie na dzień 26 stycznia 1881 o 10 tej godzinie rano wyznacza.

Kraków 17 grudnia 1880.

(370 2—3) **Uwiadomienie.**

L. 7310. C. k. sąd powiatowy ustanawia dla niewiadomej z pobytu spółpozwanej Maryanny Górszczyk, w sporze ustnym Reginy Pękała o dwa kawałki gruntu do Nr. 6 w Pisarzowy, kuratorem Jana Górszczyka i do uzupełnienia rozprawy wyznacza termin na 10 marca 1881 o 10 rano.

C. k. sąd powiatowy.

Limanowa 20 listopada 1880.

(426 2—3) **Edykt.**

L. 6585. C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż celem zaspokojenia pretensyi Dyrekcyi zakł. kred. włościańskiego we Lwowie przeciw Lei i Simonowi Herzigom pto. zapłacenia siedm rat po 18 zł. i resztującego kapitału w kwocie 236 zł. 49 ct. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 26 stycznia, 25 lutego i 28 marca 1881, każdym razem o godzinie 9 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod Nr. 259 st. 19 now. rep. 67 w Łomnie położonej z tem, iż na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej zaś na trzecim także poniżej tej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 550 złr.

Wadyum 10 prc. tejże.

Resztę warunków licytacyjnych można w Registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

Turka dnia 25 października 1880.

(440 2—3) **Obwieszczenie.**

L 4067. C. k. sąd powiatowy w Kałuszu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 168 złr. 40 ct. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod Nr. k. 37/30 w Uhrynowie starym położonej, dłużników Justyny i Dmytra Maciejko własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego odbędzie się dnia 8 lutego, 1 marca i 29 marca 1881 każdym razem ogodzinie 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 400 zł. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 pr. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C k. sąd powiatowy.

Kałusz dnia 31 maja 1880.

(433 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 19071. C k. sąd pow. miej. deleg. w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w drodze egzekucyi, sprzedaż realności pod l. 107/136 w Kupczyńcach, ciała tabularnego niestanowiącej, i Ilka Czajki własnej, na rzecz Efroima Chinkes, celem zaspokojenia sumy 150 zł. w. a. z pn. w dniu 16 lutego i 16 marca 1881 zawsze o godzinie 10 przed południem za gotówkę się odbędzie, na których to terminach realność ta tylko wyżej, lub za cenę szacunkową, kwotę 459 zł. wynoszącą, sprzedaną zostanie.

Wadyum należy złożyć w kwocie 45 zł. w. a.

Nabywca przyjmuje na siebie wszystkie długi hipotekowane do wysokości ceny kupna, o ileby wierzyciele nie chcieli przyjąć zapłaty przed umówionem wypowiedzeniem.

Tarnopol dnia 10 grudnia 1880.

(424 2—3) L. 3200.

Obwieszczenie licytacyi.

C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Joachima Brechnera 8 zł. sprzedane będą w drodze egzekucyjnej publicznej sprzedaży dwa kawałki gruntu w Ciscu położone, Jakóba Tondytki własne w trzech terminach 3 lutego, 3 marca i 7 kwietnia 1881 każdym razem o godzinie 10 rano w biurze sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania 180 zł.

Wadyum 18 zł.

Milówka 24 listopada 1880.

(443 2—3) **Edykt.**

L. 3725. C. k. sąd powiatowy w Sanoku ogłasza, że odbędzie się w tym sądzie publiczna przymusowa sprzedaż realności nietabularnej w Pile stanowiącej pod l. k. 48 położonej Sofrona Szwajlika własnej. Do tej licytacyi wyznaczone są termina na 19 stycznia, 18 lutego, 23 marca 1881, zawsze o godzinie 10 rano.

Cena wywołania wynosi 225 zł.

Wadyum 22 złr.

Warunki przejrzeć można w tutejszym sądzie.

Dla tych wszystkich wierzycieli, którzy by po rozpisaniu tej licytacyi prawa zastawu na rzeczonej realności nabyli, lub którymby rezolucja licytacyjna z jakiegokolwiekbądź powodu nie mogła być doręczoną. ustanawia się kuratora w osobie p. Teofila Lewickiego c. k. Notaryusza w Sanoku.

Sanok 30 września 1880.

(436 2—3) **Kundmachung.**

Z. 6573. Vom Dolinaer k. k. Bezirksgerichte wird kundgemacht, daß am 10 Jänner, 1 Februar und 24 März 1881, jedesmal um 11 Uhr V. M. die dem Iwan Jacłow gehörige in Raków sub. Nr. 2 liegende keinen Tabularkörper bildende Realität bei dem letzten Termine auch unter dem Schätzungswerthe 290 fl. zur Einbringung der Forderung des B-rl Geller pr. 30 fl. 6 kr. s. N. G. an den Meistbiethenden wird veräußert werden.

Der Ausrufspreis 290 fl., das Vadium 29 fl.

Dolina 14 November 1880.

(447 2—3) **Edykt.**

L. 57944. C. k. sąd krajowy lwowski zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu p. Antoniego Liszkę, iż celem doręczenia przeznaczonej dlań uchwały z 20 listopada 1880 l. 52330/80 w sprawie c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego przeciw Antoniemu Liszce pto. 141 zł 75 ct. 141 złr. 75 ct i 2130 złr. dozwalającej licytacyę realności Nr. 171 w Dukli, mianowany został dla niego kurator w osobie p. adw. Dr. Romanowskiego z substytucyą p. adw. Dr. Józefa Smolki, któremu powyższa uchwała doręcza się

Lwów dnia 31 grudnia 1880.

(423 2—3) L. 5784.

Obwieszczenie licytacyi.

C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Hajmana Wagnera 42 zł. 46 ct. w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedany będzie dom i młyn pod l. 190 w Milowce, do dłużników Marcina i Herminy Gawłów należący, w trzech terminach 3 lutego, 3 marca i 7 kwietnia 1881 każdym razem o godzinie 10 rano w biurze sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania 250 zł.

Wadyum 25 zł.

Milówka 25 listopada 1880.

(422 2—3) L. 5917.

Obwieszczenie licytacyi.

C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Filipa Posnera 25 zł. 45 ct. w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyą sprzedany będzie grunt włościański Tomasza Fułata w Ciscu w trzech terminach 3 lutego, 3 marca i 7 kwietnia 1881 każdym razem o godzinie 10 rano w biurze sędziego powiatowego w Milówce.

Cena szacunkowa 200 zł.

Wadyum 20 zł.

Milówka 27 listopada 1880.

(420 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 5000, C. k. sąd powiatowy w Lutowiskach podaje do publicznej wiadomości że na zaspokojenie pretensyi Frimet Neustein w kwocie 80 Złr. aw z. p. n. dnia 10. lutego 1881 dnia 17 marca 1881 i dnia 5 maja 1881, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym publiczna sprzedaż realności Iwana Waśków recte Sagal własnej pod l. k. 50/63 w Zatwarnicy położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, która na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, na trzecim terminie zaś także niżej takowej sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa wynosi kwotę 600 Złr. aw. zaś wadyum 60 Złr. a. w.

Do tej licytacyi zaprasza się kupicieli.

Lutowiska dnia 12 grudnia 1880.

(416 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 9312. C. k. sąd pow. w Dobromilu ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Matesa Glaszmana przeciw masie spadkowej po Stanisławie Kazakiewiczu w kwocie 72 zł. w. a. w dniach 18 lutego, 18 marca, i 29 kwietnia 1881, publiczna sprzedaż połowy realności pod l. 104 w Huczku położonej każdym razem o godz. 10 rano w kancelaryi tutejszego sądu z ceną wywołania 225 zł. a zakładem 24 zł. przeprowadzoną będzie.

Tylko na trzecim terminie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej.

Nabywca obowiązanym będzie połowę ceny kupna zaraz po licytacyi złożyć.

Resztę warunków wolno w ts. registraturze przeglądnąć, kuratorem wierzycieli ustanowiono Antoniego Richtera z Dobromila.

Dobromil 18 grudnia 1880.

(425 2—3) **Edykt.**

L 4251. C. k. sąd powiatowy zawiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi Józefa Fordinala przeciw Annie 1 Fajtowej 2 Zapiorowej i spadkobiercom Jędrzeja Fajta w kwocie 350 zł w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym na dniu 23 lutego, na dniu 23 marca i na dniu 27 kwietnia 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna licytacya posiadłości włościańskiej pod l. 47 w Woli duchackiej położonej, w księdze hipotecznej tejże gminy na rzecz dłużników zaintabulowanej.

Cenę wywołania stanowi kwota 906 zł. wadyum 91 zł. w. a. Nowonabywca przyjmuje na siebie dożywocie służące Annie Zapiórowej na ¼ części tejże posiadłości.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w sądzie tutejszym

Podgórze dnia 20 listopada 1880.

(408 2—3) **Edykt.**

L. 6104. Ogłasza się, że celem zaspokojenia pretensyi resztującej w kwocie 200 zł. w. a. z pn. dozwoloną została na rzecz Maurycego Korkis, jako cesyonarjusza Seliga Wiener przymusowa publiczna licytacya realności Benjamina i Chane Grossmann pod l. k. 314 w Kamionce w protokole de pr. 6 grudnia 1876 l 5816 opisanej a w protokole de pres. 31 października 1377 l 5535 oszacowanej, która to licytacya w trzech terminach, a mianowicie 17 lutego, 18 marca i 29 kwietnia 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie odbędzie się.

Cena szacunkowa i wywołania 600 zł.

Wadyum 10 pr. ceny wywołania.

Warunki licytacyi i protokoły opisania i oszacowania przejrzeć można w tut sąd. registraturze.

O tem zawiadamia się chęć kupienia mających, oraz niewiadomych wierzycieli, którzyby później prawa zastawu na tej realności uzyskali przez kuratora w osobie p. Gumińskiego substytuta c. k. notaryusza w Kamionce, ustanowionego.

C. k. sąd powiatowy.

Kamionka dnia 21 grudnia 1880.

(432 2—3) **Edykt.**

L. 30096. C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do powszechnej wiadomości, iż w sprawie Towarzystwa zaliczkowego w Drohobyczu przeciw nieobjętej masie spadkowej Józefa Lewandowskiego pto. 86 złr. 48 ct. w. a. z pn. odbędzie się dnia 28 lutego, 28 marca i 2 maja 1881 o godzinie 10 przed południem B. Nr. V egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 253 Zagr. miejskie w Drohobyczu położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużniczej masy własnej.

Cena wywołania 200 złr.

Wadyum 10 prc. ceny wywołania.

Resztę warunków wolno przejrzeć w sądzie.

Drohobycz 24 grudnia 1880.

(434 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 19064 Piotr Zieliński z Petrykowa uznany uchwałą c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu, z 22 listopada 1880 l. 16800 za marnotrawcę, kuratorem ustanowiony został uchwałą c. k. sądu pow. miej. del. w Tarnopolu z 30 listopada 1880 l. 19064 Teodor Łoza z Petrykowa.

C. k. miej. del. sąd.

Tarnopol dnia 30 listopada 1880.

(418 2—3) **Obwieszczenie.**

L 9342. C. k. sąd powiatowy w Dobromilu ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Hersza Bachmana przeciw Mikołajowi Dolskiemu w kwocie 112 zł. w dniu 18 lutego 1881 publiczna sprzedaż połowy realności pod l. 24 w Borysławce położonej o godz. 10 rano w kancelaryi tutejszego sądu z ceną wywołania 190 zł. a zakładem 19 zł. przeprowadzoną będzie. Na tym terminie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej. Resztę warunków wolno w ts. registraturze przeglądnąć, kuratorem wierzycieli ustanowiono Antoniego Richtera z Dobromila.

Dobromil 17 grudnia 1880.

(354 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 5202. C k. sąd powiatowy w Bóbrce ogłasza, że w dniu 3 lutego, 3 marca, 7 kwietnia 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem przedsięwziętą zostanie w sądzie przymusowa licytacya realności pod l. 79 w Sokołowie położonej Anny i Marcina Cymachów własność stanowić mającej na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Bóbrce celem ściągnięcia 250 zł. z przyn.

Cena wywołania 465 zł.

Wadyum 46 zł. 50 ct.

Resztę warunków, akt opisania i ocenienia w sądzie wolno przeglądnąć.

Z c. k. sądu powiatowego.

W Bóbrce dnia 30 września 1880.

L. 5948. (388 3—3)

Obwieszczenie licytacyi.

C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Eliasza Langera 13 zł. w drodze egzekucyi przez publiczną licytację sprzedaną będzie realność pod l. 162 w Ujsołach, do dłużników Józefa i Magdaleny Zającow należąca w trzech terminach 3 lutego, 3 marca i 7 kwietnia 1881 każdym razem o godzinie 10 rano, w biurze sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania 85 zł.

Wadyum 8 zł.

Milówka 29 listopada 1880.

(344 3—3) **Edikt.**

Z. 29902 u. 29004. Das k. k. Landesgericht Krakau macht allgemein bekannt, daß auf Grund der rechtskräftigen Zahlungsauflage des k. k. Landesgerichtes Wien von 31ten März 1880 Z. 21127 des rechtskräftigen Bescheides desselben Gerichtes von 30 April 1880 Z. 27409 und des hg Beschlusses vom 21 Mai 1880 Z. 12006 zur Hereinbringung der Forderungen der k. k. priv. öster. Hypothekenbank in Wien, und zwar:

a) Der Annuitätsrate vom 1 November 1878 pr. 160 fl. sammt 6% Verzugszinsen seit 1 November 1878.

b) Des Capitalsrestes pr. 5446 fl. 93 kr. sammt 7% Interessen seit 1 Mai 1879.

c) Der schon zugesprochenen Erkenntnißgebühr pr. 10 fl. 97 kr. ö. W., der Klagskosten pr. 7 fl. 58 kr. und der aus Anlaß des gegenwärtigen Executionsgesuches mit 50 fl. 34 kr. ö. W. bestimmten Kosten die öffentliche exekutive Feilbietung der dem Schulduer Franz Tlachna gehörigen Realität Nr. 125 Gmde IX alt (Nr. 20 Stadtheil IV neu) in Krakau hiemit bewilligt und unter nachstehenden Bedingungen ausgeschrieben wird.

Zur exekutiven Feilbiethung der genannten Realität werden bei dem hiesigen k. k. Landesgerichte in Civilsachen zunächst zwei Termine. und zwar am 1 März 1881. am 29 März 1881, jedesmal um 10 Ulr Vormittags im Landesgerichtsrathsaale I Stock hiemit festgesetzt.

Als Ausrufspreis wird der bei der Beleihung statutenmässig ermittelte Werth von 8000 fl. ö. W. angenommen. Diese Realität wird weder bei dem ersten noch bei dem zweiten Termine unter dem Schätzungswerthe hintangegeben.

Die Licitanten haben vor Begiun der Feilbiethung, resp. vor ihrem Eintritte als Mitbieter ein Vadium von 800 fl. in Worten achthundert Gulden in Barem oder in zur Fruktifizierung von Pupillengeldern geeigneten Werthpapieren zum Course des Erlagstages zu Handen des Hern Feilbiethungs-Commisärs zu erlegen; jedoch sind hievon die k. k. priv. öster. Hypothekenbank, das k. k. Aerar und die demselben gleichgestellten Fonde befreit.

Dem Ersteher wird das baar erlegte Vadium in den Meistbot eingerechnet, das in Werthpapieren erlegte Wadium aber nach Erlag des Baarbetrages pr. 800 fl. f. 6% Zinsen seit dem Erstehunstage zurückgestellt; die übrigen Kauflustigen erhalten das von ihnen erlegte Vadium sogleich nach Beendigung der Feilbiethungstagfahrt zurück.

Die übrigen Lizitationsbedingnisse sind in der hg. Registratur einzusehen.

Für den Fall, als die obererwähnte Realität an den obigen zwei Terminen über oder um den festgesetzten Preis nicht an Mann gebracht wurde, wird zur Festsetzung erleichternden Bedingnisse die Tagfahrt auf den 21 April 1881 hiergerichts um 10 Uhr Vormittags anberaumt.

Hievon werden die Parteien ferner die bekannten Satzgläubiger der Realität Nr 125 Gmde IX alt (Nr. 20 Stadth. IV neu) zu eigenen Händen und die Gläubiger, welche nach dem 29 Juli 1880 in die Hypothek der obenwähnten Realität kommen würden, oder welhen der gegenwärtige Bescheid und die zu erlaßenden Beschlüsse in der obigen Exekutionssache aus welchem immer Grunde nicht zugestellt werden könnten, durch den für sie aufgestellten Curator Adw. Dr. Pieniążek mit Substitution des Adw Dr. Blatteis verständigt.

Krakau 10 Dezember 1880.

(372 3—3) **Edykt.**

L. 4841. C. k. sąd powiatowy w Sądowej Wiszni podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 143 zł. 88 ct. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod Nr. konskr. 16 w Krulinie położonej dłużnika Oleksy Godzkiego własnej w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia 26 stycznia, dnia 23 lutego i 30 marca 1881, każdym razem o godzinie 10tej przed południem z tem przedsięwziętą została, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 250 zł w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Sądowa Wisznia 15 listopada 1880.

(193 3—3) **Edykt.**

L. 56420. C. k. sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Zabielskiego że na prośbę Towarzystwa zaliczkowego dla rolnictwa i przemysłu rolniczego, wydano przeciw niemu uchwałą z dnia 30 października 1880 l. 48501 nakaz zapłaty sumy wekslowej 250 zł. w. a. z pn. i takowy doręczono do rąk równocześnie w osobie adw. Dra Roińskiego z zastępstwem adw. Dra Dzidowskiego dla niego ustanowionego kuratora.

Wzywamy tedy Jana Zabielskiego, aby u ustanowionego kuratora lub też w sądzie osobiście albo przez zastępcę się zgłosił i celem przestrzegania swoich praw stosownych użył kroków, inaczej niekorzystne skutki sobie przypisze.

Lwów 24 grudnia 1880.

(406 3—3) **Edykt.**

L. 11997. C. k. sąd pow. m. del. Sek. II. we Lwowie podaje do powszechnej wiadomości, że w skutek odezwy c. k. sądu krajowego we Lwowie z 4 września 1880 l. 40074 odbędzie się w tut. sądzie w biurze 6 w trzech terminach a to dnia 24 stycznia 1881 24 lutego 1881 i dnia 24 marca 1881 zawsze o godzinie 10 rano na rzecz c. k. uprzyw. gal. akcyj. Banku hipotecznego we Lwowie celem zaspokojenia sum: 283 zł. 50 ct., 283 złr., 50 ct., i 4121 złr. 94 ct., w. a. z pn. egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod l. 119 na Zniesieniu położonej a wedle Dom. II. pag. 15 n. 6 haer. dłużnika Mojżesza Weinberger własnej.

Cenę wywołania stanowi wartość tej realności przy udzieleniu pożyczki bankowej w sumie 11909 złr. a. w. przyjęta.

Wadyum 10 prc. ceny wywołania t. j. kwota 1191 złr. a. w.

Gdyby realność ta na powyższych terminach za cenę wywołania lub wyżej takowej sprzedaną nie została, natenczas dla ułożenia ułatwiających warunków licytacyjnych wyznacza się termin na 31 marca 1881 o godz. 10 rano z tem oznajmieniem, iż niestawający na tym terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych adw. Dr. Dornbach zastępcą tegoż adw. Dr. Dornbach zastępcą tegoż adw. Dr. Goldberg.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież wyciąg tabularny w tut sądowej registraturze przejrzeć lub odpisać można.

Lwów 27 września 1880.

(377 3—3) **Edykt.**

L. 117. Do likwidacyi dodatkowo do masy rozbiorej A. H. Schaechtera zgłoszonych wierzytelności wyznaczono termin na dzień 28 stycznia 1881 o godzinie 9tej rano w biurze VI.

Kołomyja dnia 7 stycznia 1881.

C. k. komisarz konkursowy.

Andrzejowski.

(399 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 5759. C. k. sąd powiatowy w Uhno wie podaje, do wiadomości, że na zaspokojenie sumy 78 zł. 6 ct. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. 138 w Zaborzu położonej dłużnika Stefana Chor własnej w w tutejszym sądzie przez publiczną licytację na rzecz Abrahama Berg dnia 31 stycznia, 3 marca i 4 kwietnia 1881 o godzinie 10tej przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 215 zł. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także niżej tej ceny sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 21 zł. 51 ct.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Uhnów dnia 4 grudnia 1880.

(384 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4556. Dnia 19 stycznia, 23 lutego i 23 marca 1881 o godzininie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż publiczna realności pod Nr. 207 w Golcowej ciała tabularnego niestanowiącej Józefa Piwowara własnej, w sprawie Reizli Kuflik o 29 zł. 70 ct.

Cena wywołania wynosi 200 zł.

Wadyum 20 złr.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania przy trzeciem także niżej takowej będzie sprzedana.

Resztę warunków wolno w tutejszym sądzie przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy.

Brzozów 4 października 1880.

(403 3—3) **Edykt.**

L. 53224. Bei den k. k. stadt. deleg. Bezirksgerichte S. I in Lemberg hat Boruch Renzer wegen 25 fl. ö. W. s. n. G. eine Klage angebracht, worüber eine Tagsatzung den 14ten Februar 1881 um 11 Uhr Vormittags angeordnet wurde. Da den Gerichte der Aufenthal des Belangten Leon Mondlicht nicht bekannt ist, so wurde auf seine Gefar und Kosten Herr Landesadwokat Dr. Bodek in Lemberg als Curator mit der Substitution des Herz Landesadwokaten Dr. Żminkowski in Lemberg bestellt, mit welchem diese Rechtsache nach Vorschrift der Gerichts ordnung ausgetragen werden wird. Der Geklagte hat da her an den vorerwenten Tage entweder selbst zu erscheinen oder einen Bevolmächtigten nambaft zu machen oder seine Behelfe dem aufgestellten Curator mitzuteilen.

Vom k. k. st. deleg Bezirksgerichte S. I. Lemberg den 27 Dezember 1880.

Dar k. k. Landesgerichtsrat.

(402 3—3) **Konkurs.**

L. 339. Posada kancelisty do prowadzenia ksiąg gruntowych w XI klasie rangi z przynależną płacą przy sądzie obwodowym w Tarnopolu, ewentualnie posada zwykłego kancelisty przy innym sądzie kolegialnym lub powiatowym Galicyi wschodniej jest do obsadzenia.

Ubiegający się o posadę koncepisty do prowadzenia ksiąg gruntowych wniosą podania swe z wykazem uzdolnienia w myśl rozp. ministr. z dnia 10 czerwca 1855 l. 101 Dz. p. p, do prowadzenia ksiąg hipotecznych do Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu najdalej do 20 lutego 1881.

Kandydaci wojskowi wedle §. 5 ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 l. 60 Dz. p. p. ukwalifikowani przy obsadzeniu posad kancelistów dla ksiąg gruntowych przed innymi kandytami tylko o tyle uwzględnieni zostaną o ile zarazem uzdolnienie swe do prowadzenia ksiąg gruntowych wedle rozp. ministr. z dnia 10 czerwca 1855 l. 101 Dz. p. p. wykażą.

Lwów 14 stycznia 1881.

(374 3—3) **Edykt.**

5632. C. k. sąd powiatowy zawiadamia, iż Maryanna z Kochlöflów 1° Rożkowa 2° Kuźniarowa w dniu 28 lipca 1880 do l. 5632 wniesła pozew przeciw niewiadomej z życia i miejsca pobytu Katarzynie Rożkowej tudzież niewiadomym z istnienia, nazwiska i miejsca pobytu ewentualnym spadkobiercom lub prawonabywcom jej o uznanie ewentualnego prawa pozwanych do zachówku w kwocie 275 zł. w. a. po Jakóbie Rożku za przedawnione i zgasłe i o wydanie kwoty 275 zł. w. a. z pn. z depozytu.

Dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu pozwanych ustanowiono kuratora w osobie c. k. notaryusza Kaniewskiego w Rzeszowie i z nim powyższa sprawa według przepisów ustawy sąd. dla Galicyi przeprowadzoną będzie.

Wzywa się niniejszem pozwanych, ażeby albo na terminie w tej sprawie do rozprawy ustnej na dzień 4 lutego 1881 o godzinie 10 przed południem wyznaczonym w tutej. sąd. stanęli, osobiście lub innego zastępcę wybrali albo powyższemu kuratorowie potrzebne dowody udzielili i wszelkich środków do swej obrony użyli, ile że w przeciwnym razie wynikające z zaniedbania tego skutki sami sobie przypisać by musieli.

Łańcut 26 sierpnia 1880.

(385 3—3) **Edykt.**

L. 1780. Dnia 17 lutego i 24 marca 1881 o godzinie 10 z rana odbędzie się li cytacya realności pod l. k. 252 sub. rep. 140 w Wiszence położo ej.

Cena wywołania 165 zł. 50 ct.

Wadyum 9 zł. w. a.

Bliższe warunki w registraturze.

C. k. sąd powiatowy w Janowie.

(392 3—3) **Edykt.**

L. 3242. Boruch Medwyński z Rossyi obecnie w Peczeniżynie zamieszkały wniósł 7 pozwów drobiazgowych a mianowicie przeciw Nykole Bojczuk, Dmytrowi Bojczuk, Hryciowi Kiceliuk, Danyłowi Leseszyn, Baziowi Oryszczuk, Iwanowi Horny i Prokopowi Stefaniuk o zapłacenie 7 razy po 32 rubli 84 kop. rossyjskich; w każdej z powyższych sprawy przychodzi Dmytro Bojczuk jako przypozwany.

Pozwy te zadekretowano do rozprawy drob. na 28 stycznia 1881 o godzinie 9 przed południem.

Ponieważ pozwani z miejsca pobytu nie są wiadomi ustanowiono dla nich kuratora w osobie Dr. Trachtenberga z Kołomyi.

Wzywa się zatem pozwanych, by na oznaczonym terminie osobiście albo przez pełnomocnika się jawili, lub ich kuratora w dokładną informacyę zaopatrzyli, gdyż z zaniedbania tego złe skutki wyniknąć mogące sami sobie przypisać będą musieli.

C. k. sąd powiatowy.

Peczeniżyn 29 grudnia 1880.

(313 3—3) **Edykt.**

L. 32043. C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje do wiadomości, że wskutek edyktu tutejszosądowego z dnia 8 lipca 1879 l. 16612 otwarto nowe księgi gruntowe:

I. Dla majętności tabularnych.

1. Zniesienie w okręgu lwowskiego c. k. sądu powiatowego m. del. Sek. II.

2. Suchowola w okręgu c. k. sądu powiatowego Janow Zalesie.

3. Barszczowice

4. „część w Barszczowicach" Sołtystwo czyli „Sołtywszczyzna" zwana w okręgu Winnickiego c. k. sądu powiatowego.

5. Prusinów w okręgu Bełzkiego c. k sądu powiatowego.

6. Horyniec

7. Wulka horyniecka

8. Tarasówka

9. Nowiny i

10. Podemszczyzna w okręgu Cieszanowskiego c. k. sądu powiatowego

11. Huta krzyształowa w okręgu Lubaczowskiego c. k. sądu powiatowego.

12. Teniatyska i

13. Potok w okręgu Rawskiego c. k. sądu powiatowego.

14. Packowice i

15. Młodowice w okręgu Niżankowickiego c. k. sądu powiatowego.

16. Długie w okręgu Sanockiego c. k. sądu powiatowego.

17. Jatwięgi w okręgu Rudeńskiego c. k. sądu powiatowego.

18. Sliwnica w okręgu Starosolskiego c. k. sądu powiatowego.

19. Neugelsdorf czyli Gelsendorf nowy w okręgu Stryjskiego c. k. sądu powiatowego.

20. Derzow w okręgu Mikołajowskiego c. k. sądu powiatowego.

21. Część I. Krechowice

22. Część II. Krechowice

23. Część III. Krechowice

24. Część IV. Krechowice

25. Część V. Krechowice

26. Część VI Krechowice

27. Część VII. Krechowice (21, 22, 23, 24, 25, 26 27) do gminy kat. Krechowice w okręgu Rozniatowskiego c. k. sądu powiatowego.

28. Stronibaby w okręgu Złoczowskiego c. k. sądu powiatowego m. del.

29. Podjarków w okręgu Bobreckiego c. k. sądu powiatowego.

30. Słobódka czyli Słoboda w okręgu Kozowskiego c. k. sądu powiatowego.

II Dla posiadłości mniejszych w gminach katastralnych.

1. Zniesienie podlegających lwowskiemu c. k. sądowi powiatowemu m. deleg. Sek. II.

2. Suchowola podlegających c. k. sądowi powiatowemu Janów- Zalesie.

3. Barszczowice podlegających Winnickiemu c. k. sądowi powiatowemu

4. Prusinów podlegających Bełzkiemu c. k. sądowi powiatowemu.

5. Horyniec

6. Wulka horyniecka

7. Nowiny i

8. Podemszczyzna podlegających Cieszanowskiemu c. k. sądowi powiatowemu.

9. Huta krzyształowa podlegających Lubaczowskiemu c. k. sądowi powiatowemu.

10. Teniatyska z miejscowością Potoki podlegających Rawskiemu c. k. sądowi powiatowemu.

11. Packowice i

12. Młodowice podlegających Niżankowickiemu c. k. sądowi powiatowemu

13. Długie podlegających Sanockiemu c. k. sądowi powiatowemu.

14. Jatwięgi podlegających Rudeńskiemu c. k. sądowi powiatowemu.

15. Sliwnica podlegających Starosolskiemu c. k. sądowi powiatowemu.

16. Gelsendorf podlegających Stryjskiemu c. k. sądowi powiatowemu.

17. Derzów podlegających Mikołajowskiemu c. k. sądowi powiatowemu.

18. Krechowice podlegających Rożniatowskiemu c. k. sądowi powiatowemu.

19. Stronibaby podlegających Złoczowskiemu c. k. sądowi powiatowemu m. del.

20. Podjarków podlegających Bobreckiemu c. k. sądowi powiatowemu.

21. Słoboda czyli Słobódka podlegających Kozowskiemu c. k. sądowi powiatowemu, i, że wyznaczony pomienionym edyktem termin do zgłoszenia praw rzeczowych odnoszących się do nieruchomości nowemi księgami gruntowemi objętych z dniem 1go września 1880 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w rzeczonych księgach na zasadzie §. 7 lit. b. ustawy z dnia 25 lipca 1871 Nr. 96 Dz. u. p. uskutecznionego w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty najdalej do dnia 1 września 1881 a to co do majętności tabularnych pod I. 1 do 13 do c. k. sądu krajowego we Lwowie pod I. 14, 15, 16, do c. k. sądu obwodowego w Przemyślu pod I 17 do 27 do c. k. sądu obwodowego w Samborze, pod I 28, 29, 30 do c. k. sądu obwodowego w Złoczowie, zaś co do posiadłości pod II poszczególnionych do dotyczących c. k. sądów powiatowych zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutków wpisów hipotecznych.

Ostrzega się, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Lwów dnia 7 grudnia 1880.

(332 3—3) **Edykt.**

L. 7343. C. k. sąd powiatowy Kęcki wzywa niniejszem Józefa Krupińskiego rodem z Bielan w Starostwie Bialskiem, ażeby najdalej w przeciągu jednego roku do sądu się zgłosił, lub w jakikolwiek sposób o swem życiu sądowi dał wiadomość, w przeciwnym bowi m razie przystąpionoby do uznania go za zmarłego.

Kęty 27 grudnia 1880.

(347 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 33728. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia interesowanych, iż stałym zarządcą masy konkurso ej Jozefa Dydusiaka ustanowiono, adw. Dra Wecbslera na miejsce tymczasowego zarządcy tejże upadłości Dra Pieniążka a zastępcą zarządcy ustanowiono Dra Leona Rothweina koncypienta adwokackiego.

Kraków dnia 30 grudnia 1880.

(472 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 64881. Na pokrycie pretensyi 4 rat po 15 złr. w. a. z procentami 9 prc. zwłoki, 12 prc. asygnacyi ognio..ej 7 złr. 33 ct. z procentami zwłoki 9 prc. i resztującego kapitału 173 zł. 4 ct. w. a. z pn. Galicyjskiego Zakładu Ziemskiego w Krakowie, odbędzie się w tutejszym sądzie 28 lutego, 22 marca, 20 kwietnia 1881 o godzinie 10 z rana publiczna sprzedaż realności Nr. 216 Spiach wykazem hipotecznym 401 gminy Wilcza Wola objętej dłużnika Jędrzeja Suduła własnej.

Cenę wywołania ustanawia się 720 zł. w. a. przez tenże Zakład jako cenę szacunkową przyjętą, wadyum zaś 72 zł. w. a.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanawia się kuratorem przełożonego gminy Wilcza Wala.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w tutejszym sądzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sokołów dnia 28 grudnia 1880.

(289 1—3) **Edykt.**

L. 57658. C. k. sąd krajowy jako sąd handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnym Alfredowi i Aleksandrze Oldze dm. im. hr. Borkowskim, że przeciw nim został dnia 11 grudnia 1880 l. 55189 na rzecz Amalii Lichtig wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 3000 zł. z pn.

Gdy miejsce pobytu Alfreda i Aleksandry Olgi dw. im. hr. Borkowskich nie jest wiadome, tedy ustanowiono dla nich adwokata Dr. Dziubińskiego kuratorem, a tegoż zastępcą adwokata Dr. Siterskiego, i wspomniany nakaz zapłaty zostaje ustanowionemu kuratorowi doręczony.

Wzywa się zatem Alfreda i Aleksandrę Olgę dw. im. hr. Borkowskich, aby mianowanemu kuratorowi potrzebne do obrony środki udzielili, lub innego zastępcę sobie obrali, gdyż inaczej z zaniedbania wynikłe złe następstwa sami sobie przypiszą.

Lwów 31 grudnia 1880.

(477 1—3) **Zawezwanie.**

L. 22995. Ponieważ c. k. straż słnżbowa w Brodach przytrzymała w dniu 29 października 1879 na dworcu kolejnym w Krasnem w poszlaku przekroczenia przeciw dochodom skarbowym 135 ½ kilogramów towarów łokciowych, nadanych przez niejakiego M. Glyka w Krasnem pod adresem Z. Brandler w Mościskach, oznaczonych litt. R. 11—12 wzywa się przeto każdego, ktoryby mógł rościć prawo do tych towarów, ażeby w przeciągu 90 dni, począwszy od dnia obwieszczenia niniejszego zawezwania, stawił się w kancelaryi urzędowej c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Brodach, w przeciwnym bowiem razie, gdyby tego zaniedbał, postąpi się z przytrzymanemi rzeczami podług prawa.

Z c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu.

Brody dnia 13 stycznia 1881.

(456 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 234. Wydział Tarnowskiej Izby adwokatów ogłasza niniejszem stósownie do §. 21 ust. adw., że Dr. Stanisław Biesiadecki, adwokat w Jaśle tutejszemu Wydziałowi dnia 10 grudnia 1880 doniósł, że swoją siedzibę adwokacką do Krakowa przeniesie.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Tarnów dnia 10 stycznia 1881.

(288 1—3) **Edykt.**

L. 57657. C. k. sąd krajowy jako sąd handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnym Alfredowi i Aleksandrze Oldze dw. im. hr. Borkowskim, że przeciw nim został dnia 11 grudnia 1880 l. 55187 na rzecz Amalii Lichtig wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 4500 zł. z pn.

Gdy miejsce pobytu Alfreda i Aleksandry Olgi dw. im. hr. Borkowskich nie jest wiadome, tedy ustanowiono dla nich adwokata Dr. Dziubińskiego kuratorem, a tegoż zastępcą adwokata Dr. Siterskiego, i wspomniany nakaz zapłaty zostaje ustanowione mu kuratorowi doręczony.

Wzywa się zatem Alfreda i Aleksandrę Olgę dw. im. hr. Borkowskich, aby mianowanemu kuratorowi potrzebne do obrony środki udzielili, lub innego zastępcę sobie obrali, gdyż inaczej z zaniedbania wynikłe złe następstwa sami sobie przypiszą.

Lwów 31 grudnia 1880.

(462 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 5273. C. k. sąd powiatowy w Lutowiskach podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie pretensyi Ela Randa w kwocie 10 zł. w. a. z pn. dnia 27 stycznia, dnia 3 marca i dnia 7 kwietnia 1881 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym publiczna sprzedaż realności Fedia Kowala własnej pod l. k. 2 w Zatwarnicy położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, która na pierwszych dwóch terminach tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, na trzecim terminie zaś także niżej takowej sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa wynosi kwotę 190 zł. w. a., zaś wadyum 19 zł. w. a.

Do tej licytacyi zaprasza się kupicieli.

C. k. sąd powiatowy.

Lutowiska dnia 12 grudnia 1880.

(476 1—3) **Edykt.**

L. 20669. C. k. sąd pow. miej. deleg. w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności L.. w. s..iej reprezentacyi Azienda Assecuratrice 1648 zł. 98 ct. w. a. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności l. 4 w Czystyłowie, wedle wykazu hipotecznego 118, dłużnika Pawła Strawskiego własnej, dnia 16 lutego i 16 marca 1881 zawsze o godzinie 10 rano przedsięwziętą będzie, i że realność ta na tych terminach tylko za cenę szacunkową, kwotę 1053 wynoszącą pozbytą zostanie.

Wadyum wynosi 157 zł. 54 ct.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze sądowej.

Tarnopol dnia 31 grudnia 1880.

(287 1—3) **Edykt.**

L. 57656. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnym Alfredowi i Aleksandrze Oldze dw. im. hr. Borkowskim, że przeciw nim został dnia 11 grudnia 1880 l. 55186 na rzecz Amalii Lichtig wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 3000 zł. z pn.

Gdy miejsce pobytu Alfreda i Aleksandry Olgi dw. im. hr. Borkowskich nie jest wiadome, tedy ustanowiono dla nich adwokata Dr. Dziubińskiego kuratorem, a tegoż zastępcą adwokata Dr. Siterskiego i wspomniany nakaz zapłaty zostaje ustanowionemu kuratorowi doręczony.

Wzywa się zatem Alfreda i Aleksandrę Olgę dw. im. hr. Borkowskich, aby mianowanemu kuratorowi potrzebne do obrony środki udzielili, lub innego zastępcę sobie obrali, gdyż inaczej z zaniedbania wynikłe złe następstwa sami sobie przypiszą.

Lwów 31 grudnia 1880.

(475 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 5482. C. k. sąd powiatowy w Zbarażu podaje do wiadomości, iż celem ściągnięcia kwoty 100 zł. z pn. na rzecz Isaaka Ginsberga dnia 3 lutego 3 marca i dnia 4 kwietnia 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie odbędzie się publiczna sprzedaż niewyłączonych części realności pod l. 118 w Łubiankach wyższych położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, do Fedka Klimów należących, a mianowicie:

a) połowa chaty do obejścia Fedka Jastrubeckiego przyległa, która to połowa prostą linią środkiem na wzdłuż pociągniętą od drugiej połowy oddzieloną wraz z połową obejścia i budynków.

b) połowa ogrodu przypierająca do ogrodu Fedka Jastrubeckiego.

c) plac budowlany.

Cenę wywołania stanowi 172 zł. 50 ct.

Wadyum 17 zł. 25 ct.

Akt zastawniczego opisania i oszacowania całej realności jako też dalsze warunki licytacyjne można przejrzeć w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Zbaraż dnia 15 grudnia 1880.

(473 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 11818. W dniach 7 lutego, 7 marca i 5 kwietnia 1881 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk. 79 w Wulce poturzyckiej położonej dłużników Jakóba, Małgorzaty i Michała Gerynowiczów własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz zakładu włościańskiego na zaspokojenie sumy 445 zł. 86 ct. z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 900 zł.

Wadyum wynosi 10 pr.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Sokal dnia 3 grudnia 1880.

(466 1—3) **Edykt.**

L. 4433. W dniach 10 lutego, 10 marca i 8 kwietnia 1881 o godzinie 10 przed południem odbędzie się na rzecz Herscha Heimera pto. 7 zł. 43 ct. przymusowa licytacya realności pod l. k. 1004 w Nadwórnej, Jana i Maryi Połatajko własnej.

Cena szacunkowa 460 zł.

Wadyum 46 zł. w. a.

C. k. sąd powiatowy.

Nadwórna 4 grudnia 1880.

(460 1—3) **Edykt.**

L. 24. C. k. sąd powiatowy w Brodach zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jakóba A. Amboss, że Chaim Markus Brünner wniósł dziś przeciw niemu do l. 24 pozew o zapłacenie czynszu najmu w kwocie 137 zł. 50 ct., że na ten pozew wyznaczono termin do rozprawy na 9 lutego 1881 o godzinie 9 rano, i że ustanowiono dla niego kuratora w osobie adwokata Dr. Starzewskiego w Brodach, któremu pozew doręczono.

Temu kuratorowi ma I. A. Ambos udzielić środki obrony, lub oznajmić sądowi innego zastępcę, gdyż inaczej skutki zaniedbania sam sobie będzie musiał przypisać.

Brody 1 stycznia 1881.

(465 1—3) **Edykt.**

L. 5334. W dniach 18 lutego i 17 marca 1881 o godzinie 10 przed południem odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. k. 798 w Pniowiu położonej, niewiadomej z miejsca pobytu Apoloni Chomiakowej własnej na rzecz Stanisławowskiej kasy oszczędności pto. 706 ct., przy których terminach wzmiankowana realność niżej ceny szacunkowej sprzedaną nie będzie.

Cena wywołania 615 zł.

Zakład 61 zł.

Bliższe warunki licytacyjne można w t. s. registraturze przejrzeć.

Do ewentualnego ułożenia warunków licytacyjnych wyznacza się termin na 23 marca 1881 o godzinie 8 przed południem.

Równocześnie oznajmia się Apolonii Chomiakowej i wszystkim, komu na tem zależy, że się ustanawia dla niej do przeprowadzenia niniejszej egzekucyi kuratora w osobie p. Erazma Masłowskiego . k. n. taryusza z Nadwórny i uwalnia t... a... m.. od tego obowiązku d..ty h..zasowego k..ra .. p. Ignacego Żu..k...ieg

C. k. sąd powiatowy.

Na..wór.a 4 grudnia 1880.

(421 1—3) **Obwieszczenie licytacyi.**

L. 5814. C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Arona Singera 48 zł. 37 ct. w dr..dze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie połowa łąki na Prusowie w Ciścu położonej do dłużnika Tomasza Fułata należącej w trzech terminach: 3 lutego, 3 marca 7 kwietnia 1881 każdego razu o godzinie 10 rano w biurze sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania 180 zł.

Wadyum 18 zł.

Milówka 25 listopada 1880.

(474 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 5483. C. k. sąd powiatowy w Zbarażu podaje do wiadomości, iż celem ściągnięcia 300 zł. z pn. odbędzie się publiczna sprzedaż realności l. 19 w Łubiankach wyższych ciała tabularnego niestanowiącej Tacki Wiszniewskiej własnej, w trzech terminach a to: dnia 3 lutego 3 marca, i 4 kwietnia 1881, każdym razem o godz. 10 przed południem w tutejszym sądzie.

Cenę wywołania stanowi 628 zł.

Wadyum 10%.

Akt zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Zbaraż dnia 15 grudnia 1880.

(435 1—3) **Edykt.**

L. 6711. C. k. sąd powiatowy podaje do wiadomości, że gdy celem zaspokojenia 9 rat pożyczkowych po 47 zł. 50 ct. w. a. z pn. z większej sumy 1000 zł. w. a. pochodzących, należących się kasie Stowarzyszenia braterskiego górników w Jaworznie ostatnie zaś ś. p. Augustowi Knetszowskiemu a względnie masie spadkowej jego jako cesyonaryuszce od Jana Dębskiego i spólników rozpisana ts. rezolucyą z dnia 24 marca 1880 do l. 14457/79 publiczna licytacya posiadłości gruntowych pod l. 33/rep 6, l. 22/rep. a. 33 i 34, l. 236/rep. b. 52, l. 24/rep. 53, i l. 37a/rep. 15, w Kątach położonych ciał hipotecznych nie stanowiących, na terminach dnia 7 marca, i 3 czerwca 1880, dla braku licytantów uskutecznioną nie została, przeto w myśl tejże rezolucyi z dnia 24 marca 1880 do l. 14457/79 w tym samym celu rozpisuje się ponowną publiczną sprzedaż przez licytacyę tych posiadłości, która na jednym terminie tj. dnia 24 lutego 1881 r. o godzinie 10 rano uskutecznią zostanie a na którym posiadłości te tak że niżej ceny szacunkowej 1520 zł. za jakąbądź cenę sprzedane być mogą.

Resztę warunków licytacyjnych oraz akty zastawniczego opisania i oszacowania można przejrzeć w tut. sądowej registraturze.

Chrzanów dnia 31 października 1880.

(439 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 5004. C. k. sąd powiatowy w Kałuszu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 245 zł. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 13/4 w Słobodzie niebyłowskiej położonej, dłużnika Wasyla Rosiko własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia 3 marca, 31 marca, 19 kwietnia 1881, każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 500 zł. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10% ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Kałusz dnia 19 lipca 1880.

(471) **Ogłoszenie.**

L. 4707. Sokołowski c. k. sąd powiatowy rozpoczyna dochodzenia miejscowe, celem zaprowadzenia nowej księgi gruntowej dla gminy Trzeboś dnia 26 stycznia 1881.

Każdy interesowane może się zgłosić i przytoczyć, co mu w myśl ust... służa.

Sokołó.. dnia 14 stycznia 188..

Doniesienia prywatne

Rada Nadzorcza

Towarzystwa zaliczkowego

dla rolnictwa i przemysłu rolniczego

we Lwowie

zaprasza Szanownych Członków na

Nadzwyczajne ogólne

Zgromadzenie,

które się odbędzie **dnia 1 lutego 1881** o godzinie 11 przed południem w biurach Towarzystwa kredytowego ziemskiego.

Przedmioty obrad:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi.
2. Sprawozdanie komisyi kontrolującej z wnioskiem udzielenia absolutoryum.
3. Sprawozdanie Rady Nadzorczej.
4. Kwestya rozwiązania Stowarzyszenia w myśl §. 74 l. 1 Stat.
5. Ewentualny wybór komitetu likwidacyjnego lub nowej Dyrekcyi i Rady Nadzorczej.

(369 3—3)

Zwracając uwagę Szanownych Członków, iż według §. 42 Stat. uchwały o rozwiązaniu Towarzystwa powziętemi być mogą tylko w obecności 50 Członków większością 2/3 głosów, uprasza się o jak najliczniejszy udział.

Lwów dnia 11 stycznia 1881.

L. 12. (482 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

W celu obsadzenia posady likwidatora przy kasie oszczędności w Tarnopolu z płacą roczną 800 zł. i z widokiem podwyższenia tejże w miarę rozwoju zakładu, rozpisuje się niniejszem konkurs, z terminem do końca lutego 1881.

Posada ta będzie na jeden rok prowizorycznie nadaną.

Ubiegający się o tę posadę winni odnośne podania swoje wnieść do Wydziału kasy oszczędności i do nich dołączyć:

a) metrykę chrztu lub urodzenia jako dowód, iż nie przekroczyli wieku normalnego,

b) świadectwo pod względem moralnego zachowania się.

c) świadectwo z odbytych nauk szkolnych,

d) udowodnić teoretyczną i praktyczną znajomość kasowości i podwójnej rachunkowości, nak niec

e) wykazać, iż przedtem byli w kasie oszczędności lub w innym zakładzie finansowym zatrudnieni, albowiem tacy kompetenci będą mieli pierwszeństwo przed in.. mi.

La..a bądź w pry.. ..tnej lub w rządowej służ.. .. będą wn..zone do la.. .. ..j sie oszczędnos.. i pr.. ..ych.

Tarnopol d. 14 stycznia 1881.

Uprasza się niniejszem Wielm. Pana Adolfa Gissa Lulla

w interesie dotyczącym się papierów jego zmarłego kolegi, o zakomunikowanie swego adresu dla listownego porozumienia się, lub też osoby, które wiedziały o miejscu zamieszkania p. **Gissa Lulla**, raczą nadesłać wiadomość pod adresem: **Warszawa**, *Kantor „Kuryera Warszawskiego“* **A. R.** (459 1-3)

Realność

przy ulicy Kopernika pod l. 20, składająca się z dwóch sal i 58 pokojów, z których 6 są wymogami kasowemi opatrzone, zajęte dotychczas przez Wysoki Wydział krajowy, **jest od 1go sierpnia 1881** całkowicie

do wynajęcia lub do sprzedania.

Bliższa wiadomość u właściciela w Rynku **l. 42,** drugie piętro.

(90 3—3)

Pracownia sukien damskich.

Suknia zwykła . . . . . **3 zł.**
Suknia strojna . . . . . **4 zł.**
Suknia jedwabna . . . . **5 zł.**
Suknie tarlatanowe od **2 zł.** do **3 zł.**
Sukienki dziecinne od **1** do **2 zł.**

Przyjmuje się wszelkie zamówienia na prowincyę i wykonywa się wszystko w oznaczonym czasie podług najświeższych żurnali.

Aniela Dziadoszy
ulica **Skarbkowska l. 13** (lub od ulicy **Strzeleckiej l. 4.**)

310 3 4)

Księgarnia F. H. RICHTERA we Lwowie

poleca

Album dla Zagrzebia

wydane przez członków koła literackiego lwowskiego i zawierające 33 prac, pióra najznakomitszych pisarzy, w rzędzie których znajdują się powieści, poezye, humoreski, opowiadania historyczne, rzeczy naukowe itp. Wydanie Albumu nadzwyczaj staranne kosztuje w miejscu **1 zł. 50 ct.**, z przesyłką rekomendowaną **1 zł. 65 ct.**, a cały dochód przeznaczony jest na rzecz dotkniętych trzęsieniem ziemi nieszczęśliwych naszych pobratymców. W nadziei, że publiczność polska poprze zacne usiłowania „Koła literackiego“ poleca owo Album

Księgarnia F. H. RICHTERA we Lwowie.

(280 3—3)

Hurtowny handel WIN Karola Wernera

Wina węgierskie, austryackie, francuskie, reńskie, mozelskie, malaga, madere

Koniak i Rozolisy

po najtańszych cenach tak na miarę jak i w butelkach.

(8336 32—?)

Liczba 53. (45?)

Ogłoszenie.

Podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że preliminarz powiatowy na rok 1881 został ułożony i może być przez opodatkowanych w kancelaryi wydziału powiatowego w godzinach urzędowych przejrzanym.

Z Wydziału powiatowego
w Rohatynie 15 stycznia 1881.

Z powodu oddania dzierżawy w kwietniu 1881 poszukuję **odpowiedniej posady** zarządcy lub samoistnego ekonoma albo kasyera, na żądanie złożę odpowiednią kaucyę, lub też **wziałbym w dzierżawę folwark mały do 150 morgów** pod przystępnemi warunkami, na łaskawe zgłoszenia się franco odpowiem lub na wezwanie osobiście przedstawię się, pod adresem: **S. T.**, poczta **Wojniłów.** (185 2—3)

LEOPOLD WARCHAŁOWSKI

budowniczy z upoważnieniem władz rządu zaprzysięgły rzeczoznawca sądowy.

Wykonuje wszelkie roboty w zakres budownictwa wchodzące, przyjmuje prowadzenie robót tak w mieście Lwowie jako też i na prowincyi.

Zamówienia przyjmuje Plac Kapitulny l. 2 na i piętro. **Lwów.**

(167 11—30)

Galicyjski Bank kredytowy

we Lwowie, ulica Jagiellońska l. 3.

wydaje począwszy od 1go stycznia 1881

4% asygnaty kasowe

z 30-dniowem wypowiedzeniem

zaś wszystkie inne w obiegu znajdujące się

ASYGNATY KASOWE

począwszy od dnia 1go kwietnia 1881 roku

będą oprocentowane **tylko po 4% z 30-dniowem wypowiedzeniem.**

Lwów, dnia 1 stycznia 1881.

DYREKCYA.

(Przedruk nie będzie opłacony). (368 3—3)

MEDAL ZŁOTY

na Wystawie powszechnej w 1878.

WIELKI MEDAL ZŁOTY I MEDAL POSTĘPU 18 2—1873
4 DYPLOMY HONOROWE

MASZYNY NIEUSTANNE
do wyrabiania NAPOI GAZOWYCH wszelkiego gatunku
Wody selcerskiej, Limoniady, Soda Walter, win musujących, nasycania gazem piwa etc.

Syfony o wielkiej tłoczni

Syfony o wielkiej tłoczni

SYFONY o wielkiej i małej tłoczni, kształtów owalnego i walcowego. wypróbowane pod ciśnieniem 20tu atmosfer. Proste, trwałe, łatwe do czyszczenia. Cyna najlepszego gatunku. Szkło kryształowe.

HERMANN-LACHAPELLE 144, rue du FAUBOURG-POISSONNIÈRE. PARYŻ.
Posyłka bezpłatna prospektów szczegółowych.
J. BOULET & Comp. Następcy. (1]—4)

Przeciw wyłysieniu

posiwieniu włosów i tworzeniu się łupieży
udowodnił swą skuteczność według nadchodzących codziennie poświadczeń i pism dziękczynnych jedynie i wyłącznie

OLEJ TANNINOWY

Dra. Morasa.

Szanowny Panie aptekarzu!

Upraszam Pana byś mi przysłał jeszcze dużą flaszkę oleju tanninowego Dra. Morasa. Skuteczność tego środku jest wyśmienita, ponieważ wypadanie włosów zupełnie ustało, a pokazuje się już także gęsty zarost.

Wiedeń dnia 5 stycznia 1880. **Wilhelm Wagner.**

Do Pana Józefa Fürst aptekarza w Pradze!

Jestem szczęśliwy, mogąc Panu donieść, że olej tanninowy Dra. Morasa wstrzymał u mnie wypadanie włosów, trwające już przeszło dwa lata.

Spodziewam się, że zapomocą tego środka uzyskam napowrót moje dawniejsze tak piękne włosy.

Marienbad dnia 18 sierpnia 187?. **Marya Zaremba.**

Wielmożny Panie!

Nie jest to wcale przyjemnie, by będąc mężczyzną w wieku trzydziestu lat, posiadać już łysą głowę. Gdybym był nieużywał oleju tanninowego Dra. Morasa, byłbym dziś młodym starcem. Środek ten zdziałał u mnie w przeciągu kilku tygodni istne cuda, co też potwierdzają wszyscy, co mię znają. Proszę przeto etc.

Bukowa dnia 3 stycznia 1880.

wdzięczny
Jarosław Drtikol, zarządca dóbr.

Do nabycia we flaszkach po **2 i 1 zł.** we LWOWIE u *Zygmunta Ruckera* aptekarza, ulica Krakowska. w CZERNIOWCACH u *J. Golichowskiego* aptekarza.

(8305 7—?)

Ces. król. uprzyw.

galic. akcyjny Bank hipoteczny

we Lwowie

wydaje od dnia 1 stycznia 1881 począwszy

ASYGNATY KASOWE

3 procentowe, płatne w **30** dni po wypowiedzeniu,
4 „ „ „ **60** „ „ „

Wszystkie znajdujące się jeszcze w obiegu $4\frac{1}{2}$ procentowe Asygnaty kasowe z 60 dniowem wypowiedzeniem, będą oprocentowane **począwszy od dnia 1 Marca 1881** tylko po 4% z zatrzymaniem dotychczasowego terminu wypowiedzenia.

Lwów 1 stycznia 1881.

DYREKCYA.

(Przedruk nie będzie płacony) (67 5—?)

Wielmożnemu Panu

Dr. Antoniemu Zarębie

w Dąbrowie,

za jego od lat kilku trwające niezmordowane i umiejętne pielęgnowanie naszego nieodżałowanego męża, ojca, brata i teścia ś. p. **Stanisława Wędkiewicza,** którego to jedynie umiejętności i troskliwości, przedłużenie drogiego a od lat kilku zagrożonego życia zawdzięczamy, rodzina, nie mogąc w inny sposób wobec powszechnie znanej bezinteresowności Jego okazać swej wdzięczności, wyraża Mu niniejszem publiczne podziękowanie.

Julianna Wędkiewiczowa Olimpia Bartmanowa Kazimiera Wędkiewiczowa. Jan Kanty Wędkiewicz Dr. Stanisław Bartman. Dr. Władysław Wędkiewicz.

(401 2—3)

Poszukuję posady ogrodnika

w większym ogrodzie

odpowiedniej memu wyższemu i wszechstronnemu wykształceniu w tym zawodzie, którą niebawem objąć mogę, a ponieważ robię plany na założenia nowych ogrodów i zajmuję się całkowitem wykonaniem takowych podług najwytworniejszego gustu, przeto nowe zakłady do wykonania po umiarkowanych cenach przyjmuję i o łaskawe zgłoszenia się uprzejmie proszę.

Koszyłowce p. **Tłuste.**

(457 1—3) ***Alb. Schutty.***

W miasteczku **Białej Cerkwi** (stacya drogi żelaznej Fastowskiej) w Guberni Kijowskiej w powiecie Wasylkowskim położonem, odbywać się będzie **w dniu 3/15 lutego 1881 r. o godzinie 11 z rana**

sprzedaż koni czystej krwi arabskiej

przez publiczną licytacyę

„in plus“ zaczynając od sumy szacunkowej — ze stad: Szamrajowieckiego, hrabiego Władysława W. Branickiego, Uzińskiego, hrabiego Konstantego Branickiego i właściciela ziemskiego Władysława Markowskiego, w ogóle **sztuk 50**, mianowicie: Ogierów stanownych, wierzchowych i zaprzęgowych 26, matek źrebnych 9, kobył zaprzęgowych wierzchowych i młodych 9, wałachów wierzchowych i zaprzęgowych 6, od 3—12 lat wieku, po większej części ciemnej maści.

Wszystkie konie można obejrzeć w Białocerkiewnej stajni hrabiego W. W. Branickiego od /13 lutego 1881 roku. (276 2—3)

Kalafiory w dużych pięknych różach

od 40 cnt. do 60 cnt.

Kwiczoły, Kuropatwy, Minogi, Węgorze, Szampiony, Trufle, Groszek

w porze — poleca

Karol Klimowicz

wałowa 11. (279 2—6)

Świeży transport!!

Fortepianów i PIANIN

z najpierwszych fabryk

otrzymał i poleca

Jan Śliwiński

ul. Kopernika l. 9 (gdzie urząd telegraficzny.)
(478 1—?)

Korzenne towary

wysyłam dziennie pocztą za pobraniem w 5 kil. paczkach.

Kawa Ceylon	Nr. 1.	1 klo.	zł.	1.76
„ „	3.	1 „	zł.	1.60
„ Jawa	6	1 „	zł.	1.54
„ Campinas „	7.	1 „	zł.	1.30
„ Santos „	8.	1 „	zł.	1.24
Daktyle Alex.		1 „	zł.	—.80
Migdały słodkie		1 „	zł.	1.25
Miód		1 „	zł.	—.35
Rodzynki		1 „	zł.	—.52
Pieprz czarny		1 „	zł.	1.—
„ **angielski**		1 „	zł.	1.16
Ryż włoski Ia.		1 „	zł.	—.28
Herbata		1 „	zł.	3.50
5 klo. **śliwek** franko			zł.	1.90
5 „ **powideł** „			zł.	1.90
1 „ **słoniny białej** Ia.			zł.	.76
1 „ „ **wędzonej**			zł.	—.78
1 „ **smalcu** Ia.			zł.	—.76

Na żądanie wysyłam cennik towarów.

Tomasz Gurowicz

Königsgasse Nr. 11. **Budapeszt.**
(324 2—10)

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera.

Papier z c. k. uprzyw. fabryki papieru „Schlö